

פירוש השם המפורש ושמו חיי העולם הבא וסוד מספר אותיותיו ורו שלם

והוא פירוש שם בן ארבעים ושתים אותיות וגם שם בן
ארבעים ושתים אותיות הוא פירוש שם בן שנים עשר
אותיות וגם שם בן שנים עשרה אותיות הוא פירוש שם בן
ארבע אותיות אשר הוא השרש והעיקר ואלה כלם הם פירושים
עליו להודיע סוד ייחודו וזה השם שהוא בן ארבע אותיות הוה
לברו שם המיוחד ושאר השמות הם פחותיו אשר כלם מתבארים
עליו וכל שם וטעם מאלו הוא קרוש ומקורש ונאמ' על שם בן
ארבעים ושתים אותיות שהוא קרוש ומקורש ואין מוסרין
אותו לא למי שהוא צנוע ועומד בחי' ימיו ואינו כועס ואינו
משתכר ואינו מעצמו על מרותו ודמיו בנחת עם הבריות
וכל היורש וזהיר בו ומשמח בטהרה רבים מלמעלה ונחמד
מלמטה ואימתו מוטלת על הבריות והלמודו מתקיים בידו
ונחל שני עולמים העולם הזה והעולם הבא וכן
משפט שאר השמות הקרושים כלם כי אין הטעם בכלם אלא
להשיג בה שלש מעלות הנקראות אצלנו שלש סעודות
הנורעות מסוד היום היום היום שני ויאמר משה אמלכו היום
כי שבת היום ליהיה היום לא תמצאוהו בשנה " וסוד המן

הוא סוד המידה ופסל יורד והמקד עליה והוא שכבת העל
וכן עתה הקדמה להחיות המידה כי החיים ידעם שימוריהם
והמדת חיים יורדעם מהומה וכל השמות העכרים
יפושנו בספר זה כענין כל חורב כפי מה שהיה בקבלות אמתיות
האיות והמנהג כפרש בחנה השם האמורף לפירוב אמותיותיו
והסוד הסמלי בן (הפרטי העלך ממנו והוא שם בן שבעים ושנים
היכות של עליונה הנה אנבי בה אלקי בעב העני כעבור ישמע
העם כרכי עמך וגם בן יומינו לעולם וכן נאמר על שם זה
שמי לעולם וזה זכרי לדר רר (המנו על זה משה ירבר
והמלהים יענג נקול" וסגור שם הרברי והס רכרי השם
כי ירבר הוא ירן והלהים יהיה מלך (התרגום מענין ואולי
ומן קדם י מתענג ליה בקל" והנה בקול בקולו של משה
וכן הוא קול השם בקול המדבר המורב כי התענובה (המענה
על שאלת הנביא השומל שנה בקול רמשה דקה בתחלה ומתקצרת
והולכת תמיד כמו שהתבאר בסוד הנבואות "

נבחר שם מעשר רב מבסר
ומזהב חן טוב
מגל עז שם יהיה בו ירוץ
צדיק ונשגב

חמדת האמתה הישרמלות היא שהשם יתע ברמ הכל (הנביא)
מחין ליש כשגדרה ידעית חכמתו ית ברצונו הקדוש התמיד
חשך לא ישמנה כפנים מופתי השני ולא יתרכה בשום רמי
חכל כדיותיו הרבה על כל פנים והוא לבדו בלתי רבו כל
ואמנם יחורו חזק מאד לביירו בשום ציור חסל
כי חץ מכל בוחיו בעיונים וכחמדתם מי שיכול להשיג
חמדת ייחודי וקל וחמר שלח יוכל המדס לרעת מהות עצמו
ית חכל תכלית השגות הנבואים והחכמים והפילוסופים
להרחיק ממנו יתעלה כל המדות הגופיות המדומות הנחשכות
בתחלת הרעת בכח הרמיץ המתענה השכל הענישי והמכריח
מכל השגה אמתית והנה כל הנביאים והחכמים וגם הפילוסופ
באחד מהות ציור דרמינות ותכלית השגתם ואמרו שהצור
הדמיני הוא גופני מתד ומופתי זה לא יוכל לצייר דבר מן הד
הדברים המושכלים כי הם כשתפו עם השגותיו צורות גשמיות

ועל כן יפיר הנביא בעת השינוי הדבור הנשפך מהשם ית
 ביהמנעות השם הפועל באדם על פי צירוף הדעות הנחשבות
 בדבבות די אפשר שלא ימיוז מה שהשיג במחשבתו מזה ברכור
 כמו הנביא מפני מציאות הכח המדמה שבו אבל הנביא ידע כי
 באמת טוה הגוף המתרומם לו בהשגתו בעת הנבואה ויזן לו מ
 מציאות גופת כל אבר הוא רבר שכליו כלו רוחני (והתגשם לו ד
 אצלו בעת השגתו מפני היות הנביא גוף משכיל האמת בשכלו
 הרוחני היוצא לפעל בעת ההיא
 וידוע שדגשנו ערת ישראל קהל יי יורענים בדמות שהשם ית
 דינו גוף ולא כח כגוף וגם לא יתגשם לעולם אבל שפעו בורח
 אמצעי אחר גופני והוא המלאך בעת נבואת הנביא גם מלאכי
 השם העליונים שהם השכלים הנפרדים מכל חמר המיוחסים
 לרוחנים וגם נפשות חסיד האמונות ונפשות צדיקי ישראל
 אינם גופים ולא נחות בגופים אבל הם כלם שכלים נפרדים לר
 ונפש כל איש ואיש ממנו הוצא לעולם הבא הידי משגת
 עצמה ומשגת העשות כלן כי הידי רבר אחר עמץ מצד עצם
 היותה ומבשר השם הפועל בה אשר הוא הסבה הראשונה
 הקדומה לקיומה ולמציאותה ויורעת השכלים הנפרדים כלם
 במציאותם ומשפלת מציאות הבורא יתג אשר ברח הכל
 לכבודו אבל חיונה מבשר רבר גופני כלו וגם חיונה יכולה להכיל
 בעצמה מהסבה הראשונה העליונה כי אם מיציאות לבר
 אבל מהותה לא וגם משגת השכלים של מעלה ממנה חיונה משגת
 מהם כי אם מציאות לבר אבל משגת גם כן הבר משגת מיצי
 מציאות השכלים זה חיונה ומשגת הבר משגת כל נפש זו מיון

ויורעת שכל נפש שהשיגה יותר מחברתה נהנת מזו השמירה
 יותר מחברתה ושמוחה גם כן שמחת הגדה שאין חברתה יכולה
 להשיג שמחת הגדה ולא תענוגה ולפיכך נאמר בקבלה
 שהקבה עושה לכל יצירק ויצירק חופה הראויה לו ונותן לו הגמול
 הראוי לו לפי מעשיו והמעשה הגדול שכל המעשים הו
 לעשות נפשות כמו שכל בסוד וזאת הנפש אשר עשו בחק כי כן
 השם עשה את האדם ישר כרמות אלהים עשה דמות וזה המ
 המעשה הוא אצלו תבליט המעשים הטובים כלם ועל כן חייב
 כל משכיל לעשות נפשות יותר ממה שהוא חייב לעשות גופים
 שגם חייב עשית גופים אין תבליטו כי אם לעשות נשמות וכבר
 ידמה האדם לנפשוהו שכן אמו הנביא עה על ענין מעשה השם
 כי רוח מלפני יענה ונשמות דע עשית

ועל כן

חייב כל משכיל אשר השיג רבר מההש
 מההשגות השכליות למסור מהם קבלות
 אמותיות כפי מה שהשיג וכפי סזו רמזי שיראה לו שהיה מכין
 לו עצמו ההכנה הראויה להכין בזה ולא יהיה מקנה ממקרים
 אם הם ראויים לקבל שכן אמו חכמו זה בכל אדם מיתקנא חוץ
 מבטו ותלמידיו וגם רצון למשכיל לשמור עצמו במסירת הקבלות
 הלוהיות שימסרם מעט מעט כרי שלא יתבלבל בהם השומע
 כי סתרי ערוות וסתרי כראשית וסתרי מרכבה הם עליונים מ
 מאר וממם סתרי בראשית שהם חכמות הטבע וסתרי מרכבה
 שהם חכמת אלהות הם מעשים לאיים ואין כל רשת ורשת מן ה
 הרעות האנושיות יכולה להשיגם ועל כן רצון להסירם מן ההמון
 הנמשך אחר מחשבותי הדמיון כי אי אפשר להשיגם לא אחר למד

השגת

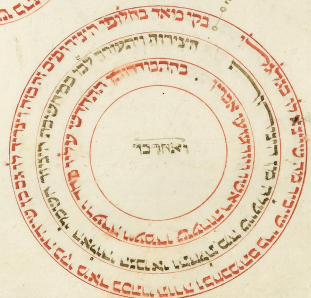
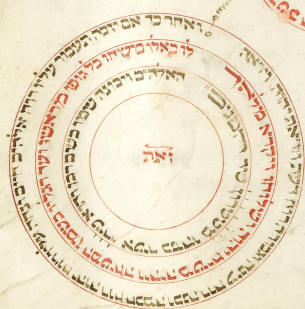
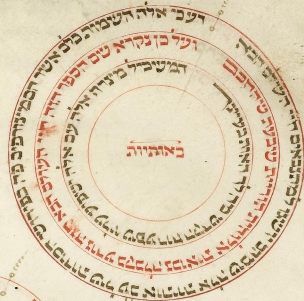
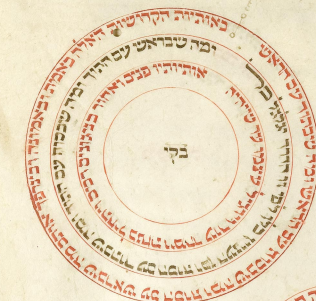
עכס

רב והשתרלות חזקה בחכמה וכעין גרול בספירה והתבחרות
 רבה עם אנשי האמת והפירות מאנשי הפירות השקירות
 וכשימציא איש רורש החכמה ראוי גם כן למסרה לו ולא יעזבה
 האדם למות עמו במזוה אב ישיענה על זולתו כפי יכלות כמות
 דיו על פה ואינם סתרי עניות הם ענינים תוריים
 והפלוסופים לא השיגם באשר הם וגם לא קראום בשם זה
 אבל המורה האמתית המושלמת כל חסר הוריעתו רב זה ואנשי
 טגם הם רבר כולל ראשית ומרכבה הנה נודע לנו סוד פריט
 הטורה מסור אדם וחיה שהם ככל אדם ברמיון החמך והיכורה
 שהם ראשית והתחלה לכל מעשה בראשית וכן אדם הראשון
 ברמיון היצירה וחיה אשמו הכרואה מכלעו שהיה אומר עליה
 ענין מעצמי ובשר מכשרי לזאת יקרא אישה כי מאישי לקחה
 זאת ולא אומר כי ממני לקחה זאת אבל במזוה מאישי הורה
 עליו שאדם נקרא איש ועל כן נאמר על קין הכולל כושט הנמ
 הנמצאים הראשונים שבמין האנושי קנה איש את יד
 וכן כל גם בני אדם גם בני איש ועוד נקראו בני אדם כג
 איש גם כל אחר ממנו נקרא אדם ונקרא איש ונקרא אנוש
 כמו שכל מה אדם ותרגמו וכן אנוש ותתססו ונאמר מה אנוש
 כי תוכנו וכן אדם כי תפקד הנה התבאר מהמבוכים
 סוד שם אדם ושם איש ושם אנוש שכל אחר מהם הוא שם למין
 ולאיש ורע כי איש בלשון יין הוא אחר ותרגם אינו
 אנוש ואחר בלשון יין אנוש גם כן אנוש הכל אחר ונקראו
 במורה אדם וחיה בשם אדם של ויקרא את שמו אדם כי
 הכראם וסתרי עניות הם ביאת נחש על חיה שהיא הנחמה

והוא המטיל בה וזהו מאי ישראל שעמדו על הר סיני פסקה והמחר
 גי'ם שלא עמדו על הר סיני לה פסקה וזהו מאי יוה' השטן הגור
 הנכר אינו ידיר פריש כי הוא מבוחר למשכילים כי התורה היא
 סבת חיי העולם הבא באמרו על ברכה האחרונה וחיי עולם
 נעשה במזנו וגם מזה יתבאר עור ויטע יי' לאים קן בערך מ
 מקד' וגם סוד עץ החיים ועץ הרעת הנטועים כן והמורה
 האמתית היא סבת הפסקה וזהו מאי הנחש ממנו והנה נאמר במדרש
 כיין טבחות אישה נברא שטן עמה ונאמר עור שסמל איש הוא
 השטן הוא הרוכב על הנחש והוא המשיא את האישה ושיעור
 כשיעור גולם שהוא גמול נשוא מושג כבר והוא רבר מפתה הכח
 השכלי האנושי טרם יצאנו לפעל ומונעו מהשגת האמת ע
 שיפיה נמשך האדם אחרי הפל' ויהל' וישוכ' לתה' ובה' שהו
 בחשך וההבל כי מהל' בא ובחשך ילך ובחשך שמו יכסה' אמונ'
 המוטיל האמת איש הוא האדם באמת לא יתפתה אחר רעת הי
 האשה המפותה מהנחש הנזכר והורג בסם המות שבפיהו אמ'
 ימשך המיזר אחרי מינות השם המטפיע עליו השכל ויחבל מה
 שיחיהו ולא יאכל מה שימיתו ויכיר עץ החיים הנטוע בטר' הק'
 הנטוע בערך על פי יי' לאים מקד' והנה עץ החיים הוא חיי
 העצם הקדמון והם חיי משהו ומוטה וסורו כח קין העולם והמשל
 ידוע אבל ק' משריה של אבותיו הקד' וכן נאמר על התורה עץ
 חיים היא למחזיקים בה ותמכה מאשר אומנם מאשר בג' מטר'
 ישראל שמוי' אמה מחזקת בתורה כמונ' טל' וסך' ישראל שם
 הפועל והוא בג' מטר' דומה ואינו נראה אבל מאשר בג' מטר'
 המיצות כלומר שהם תומכי' התורה וכן בת' התורה והמצוה איש

כתבתי להורתם כינר מידה ובורה חור ודרך חיים הוכחות מוסר
 וישכן מקדש לך שרף אור הכרבים ואלה להט החרב המכה פמרת
 לשמה אור דרך עין החיים ועתה פן ישלח ויו ולחם גם מיעץ
 החיים ואכל וחי רעים ומן הן תביר הנחרות הד היבאים
 מהעבר המיוחד היצא משען להשקות את הן ומשם יפיר והיה
 לארבעה ראשים והנה חנה רחוקה כי סור הן הוד רכר שם
 צמחים כל מיני צמח וסור צמח הרעבו מן צמח יצחק ומן
 מצמיח ישועה והצמח מורה על חרש ענן חרש מהגלגל בחר
 בחושן כחילולת המצמיחות שגלגליתיהם פירות חרשים
 כל שנה כן שכל מי אדם הם הצמח המתחדש בשלם והגן
 כן שהוד בעל הצמחים והנפש עין שהוד בעלת העצמות והגן
 נטועה והסוד כן עין ער גן גן שנהגוה שורה
 על פי ענן גן והיה כגן המגן וחליטת ודמים גם כשרן
 מקדש סור וורה לך חמשת שם המפורש זה

וזהו שם מפורש והוא ראשונה
 לכל השמות והתחלה לכל
 הנבראים שם עליונים ותחתונים
 וסודו וסוד נקבה בראם אדם וחוה

וְכִי זֶה הָעֵס יוֹעַן מִן וְהִי בְּסוֹעַ

10

זה השם הגדול והקדוש והנורא קרא ליהוה השבוי
 זמר לטוב מיתוך האש והאורה והוא יטול לט
 משיח עדיקין מהרה אבביר מנחם

ויהי מצותי הארץ ואמר משה קומה יהוה ויפוי ארץ
וינצו משגיאיך מפניך: ובנחה אמר טובה יהוה רבנות
אלפי ישראל: פה רבה ורמ קיי

שלח יר כמורה

ורוח נכחה

מרומים תעין

ובשיר שיה יין

היה שש כזנה

יצורה לכנה

משול על יסורה

ורכר בחירות

כרי לב כצלמו

כיוך הא חתמו

וגה עז מפורע

מזוהס כזרע

רצונ להמית

ויעץ כתרמית

שאל צור ורתו

מבקש המיתו

יכחצח לשון נח

והרג וריח

המץ שם תחיה

מרגל כמריה

והור הכחירה

וכח גבורה

הרוג גה מפלש

רכב עב משולש

להשיג נבוכה

תחיה כמו רש

ולב רס תזין

עפסיו כמדרש

בהור זיו שיכנה

כגט זה תגרש

והגר עתירות

כחכס וחרש

כך יה כעצמו

ונגע ונשרש

כיצר שמו רע

ונקפז ונקרש

הויה מרומית

ורצח וירג

אשר על עשתו

וחקר וררש

כפיו שח ונח

ושקט וחרש

כשם יה ותהיה

ככל עיר ומגרש

תגלה כמורה

כחכמה יפחדש

כיצר וחרש

כשם המפורש

וראו בשימו' הוא וזה רחוב קראוהו ישראל וזה קיד וזה קד
 וזה כבוד שוקדים בזה ישראל נקוד כפי אביע יחדיו
 וזה נטעב אכלדו ידעת מחשבת וסוחי' הלא יצרת ארח
 כפר סלה צלוינו' מי כמוך אהינו מפארים בשמך מאמרים
 ביהוד לער שימורים העמד סגורינו ראשים אמין שמך
 מקדישים ואם פשענו ייבוננו וזכר וידוינו אהנו
 פשענו וזה אליך כפר הוא הילולך וגוי פרוייד רחום
 ידועלים עיר נחם מאז הבטחתה המוצי' הלום גרימו
 צאונך יום מוטמן והגלה צי' בגיגד והעלה טיר יסלסלו
 וזעזי' והחילת יטע אכלד לך יל' היה ויהיה הווה
 הדור והיק' אליו היטוה אהים לבדו הוא והנשא מלכות
 נביו יפיו בכל חשק דעתו יקר הדור יטועת המוצי'
 אויחיל לראות שם דודי' ויטעזי' א' דעת י' יומם ואמין
 חבלד וזולד קובם ז' חק יטעזי'

זאת הסליחה יי' סלה בשם הנכבד
 והנולד הועז מוהי בשם י' אפי'
 עבדך הוא הלהים יהיה ל' עדי ודור וחזק

ונשתכללה בידוי' למרש אלו הפסוקים ואמר קודם כי שם
 י' אקרא וגוי יהי שם י' מבוחד מהולל שם י' המזכירים
 את י' אל דמי לבם אל התגד דומילי' מוגדל עוז שם י' וגו'
 כך צרינו נגאח ובשמך נבוס קדמינו י' ללך את שם י' כי נט
 נטעב שמו לבדו אלה נרכב ואלה בשוכים ואנחנו בשם י'

ארינו ציכיר
 סל'

וזהו שם בן עב אותיות

ויבנו כץ וסע ישר ומן ויבנו
 הפך ומן ויט ישר וסימט
 יכר דור וסור דור העולם
 מל' וזה ברוח הרחשן

והו	ילי	סיט	עלמ	מהש	ללה	אבא	כהת
הזי	אלר	לאו	ההע	יזל	מבה	הרי	הקמ
לאו	כלי	לור	פהל	נלב	יי	מלה	חהו
נתה	האא	ירת	שאה	ריי	אומ	לכב	רשר
יחן	להח	כוק	מנר	אני	חעמ	רהע	יין
ההה	מיב	וול	ילה	סאל	ערי	עשל	מיה
והו	דנך	החש	עממ	ננא	גית	מבה	פך
נממ	ייל	החח	מנר	ומב	יהה	ענו	מחי
דמב	מנך	איע	חכו	דאה	יכמ	היי	מומ

לך זה השם הנכבד כהוב מפורש

חצורה בראש והוא הצורה הראשון וממנו יוצא
 בארבע צויות שם המיתרין מן מדרו ואחריו
 מהיה ואחריו המין ומעלהו יצא מפרו
 תמים רעש ויחידה לגבול כשורה על כל פנים
 רוח הקדש לנשמה היו שפע חכמה נשפע עליו
 להיות לשכלו אמת המציאות פתאם אבל צריך
 שיהיה המעלה חכם ומבין מרעמו מפני שזה
 יהיו מוסרין לו ראשית פקדים מן השמים שיבין
 הוא סוף המנהג כפי וירדש למעט דמיון כי טבע
 המדע נוצר שיבין מה שישכילו במשלים ובשפת
 שמות ובצורה אחרות ובטריקון ובגז מציאות
 כאלה

שם כן מדכא אותיות

יהוה

זה השם הנכבד והנמרוד הוא מזוידע לכו מצויות העצם הנמרוד
סוף ראשונה לכל נמרוד אשר הוא מחיוב המצויות בבחינת
עצמו ומאמתת חיוב מצויותו נמרוד כל נמרוד בחינתו ומצויותו
בשגרה חממת רצונו יתע' וממנו נמרוד קן שם לשה עשה
אחרות זה דל' שמה עשה תבות' וזה צירופם "

יהנה	יההו	יוהה
הוהי	הויה	ההיו
והיה	והדי	ויהה
היהו	היוה	ההוי

חלה השמות הנחביו לפי צימקם מן השם המיוחד ושרש י
 וריעת הוראתם מתבאר מן השמות אשר נכתבו אחר זר

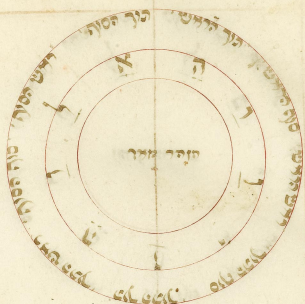
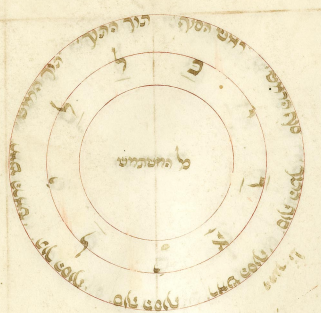
七

וזה שם בן מב

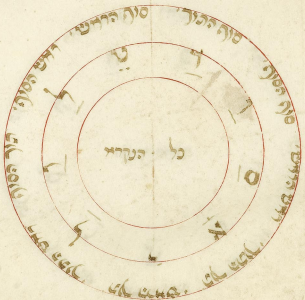
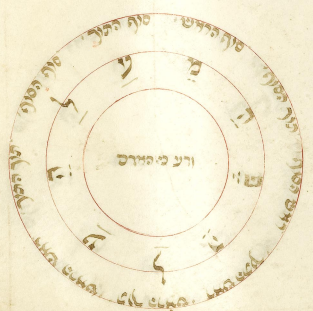
אותיות

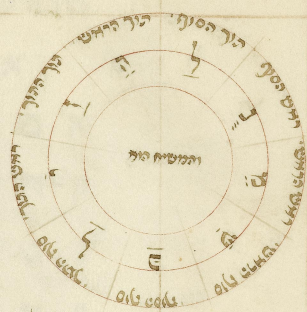
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל	מ	נ	ס	ע	פ	צ	ק	ר	ש	ת
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

זה השם קדוש ומקדש והוא כורע מצדו
וגם ייבא מן הפסוק הרחשן שבמורה והוא מן
ב של בראשית ער ב של בהו וירוע שכל
המורה כלה שמותיו של הקב"ה וזה מופת
בוריי מושכל למקובל

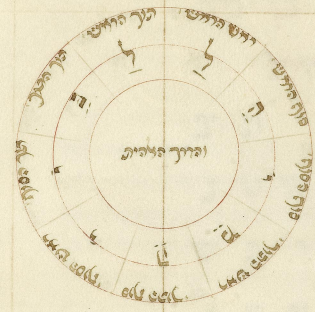

סוד

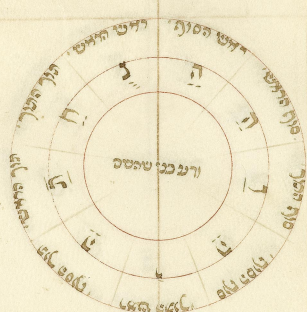
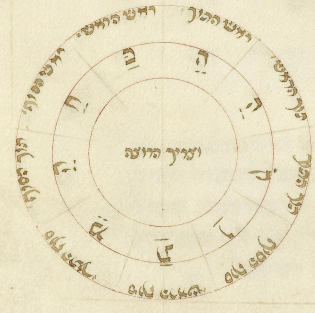
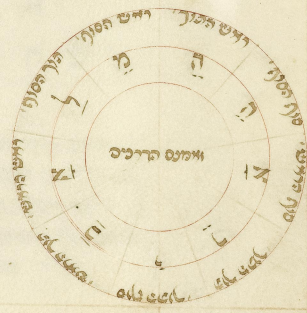

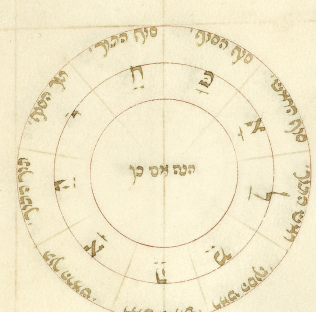
ברית

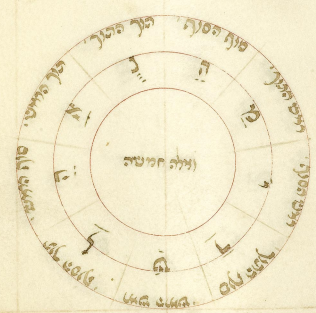
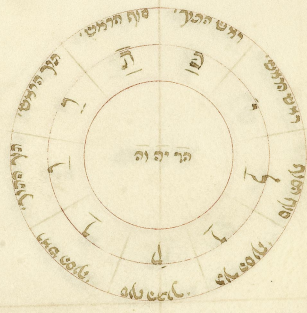
ברית

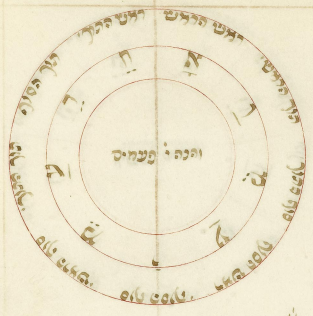
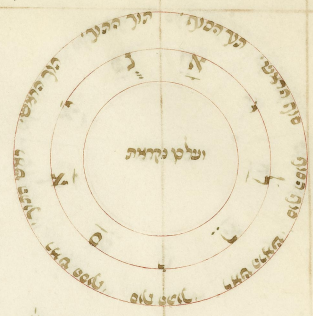
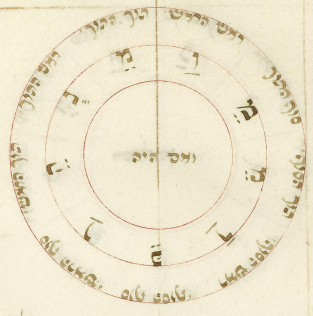
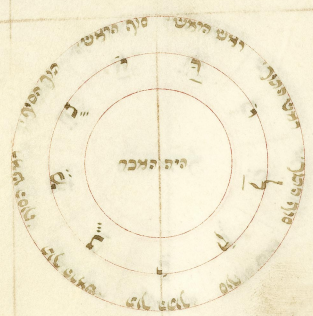

ברית

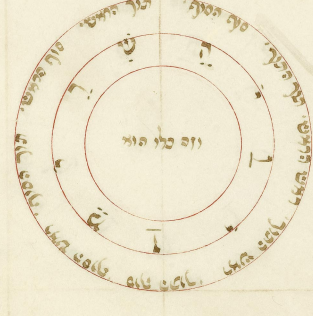
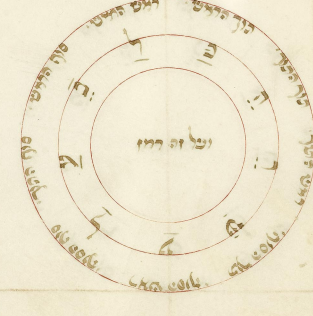
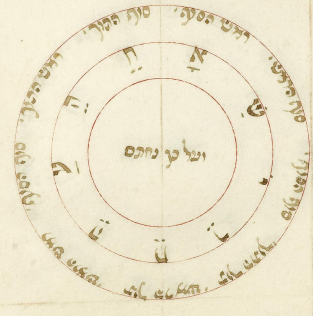
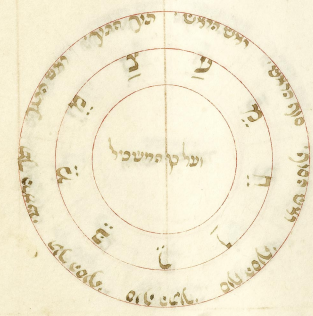
ברית

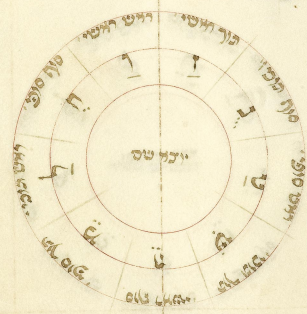
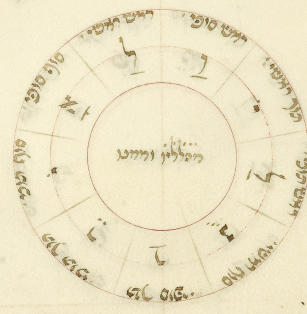
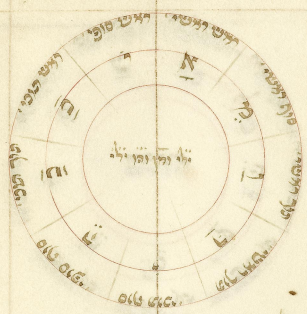
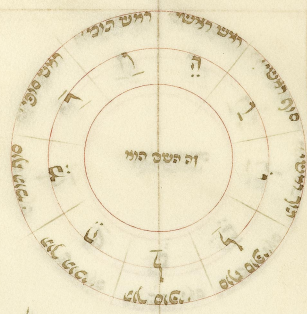
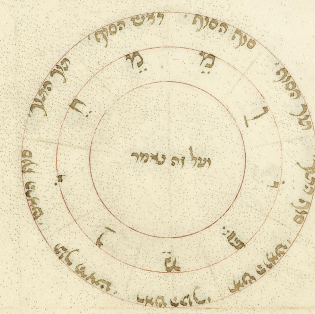
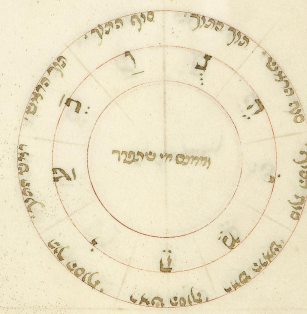
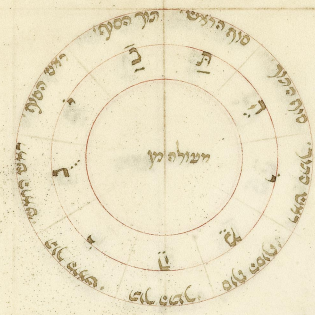
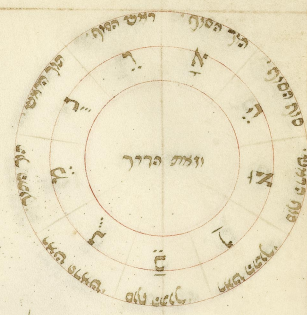

בנין
א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
כ
ל
מ
נ
ס
ע
פ
צ
ק
ר
ש
ת

בנין
א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
כ
ל
מ
נ
ס
ע
פ
צ
ק
ר
ש
ת

סוד הסוד
סוד הסוד
סוד הסוד
סוד הסוד
סוד הסוד
סוד הסוד
סוד הסוד
סוד הסוד

סוד הסוד
סוד הסוד
סוד הסוד
סוד הסוד
סוד הסוד
סוד הסוד
סוד הסוד
סוד הסוד

סוד הסוד
סוד הסוד
סוד הסוד
סוד הסוד
סוד הסוד
סוד הסוד
סוד הסוד
סוד הסוד

סוד הסוד
סוד הסוד
סוד הסוד
סוד הסוד
סוד הסוד
סוד הסוד
סוד הסוד
סוד הסוד

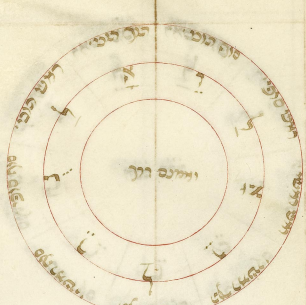
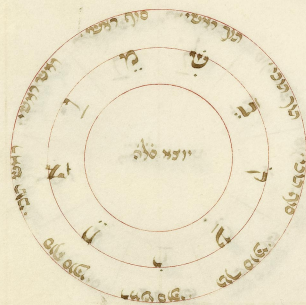
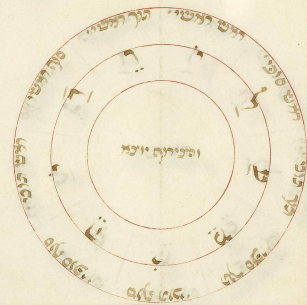
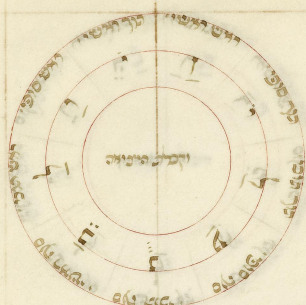
三

九

בה"כ

三

二

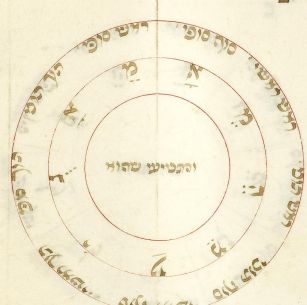
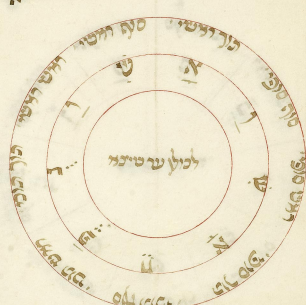
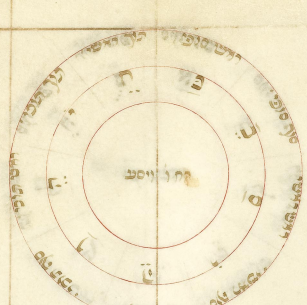
45

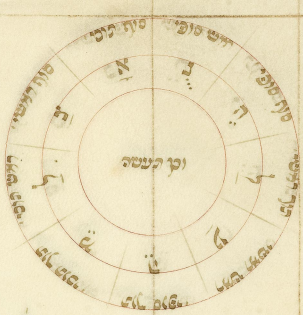
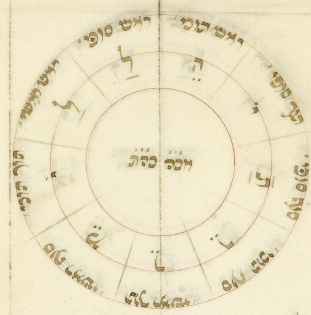
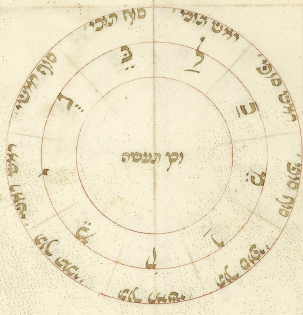
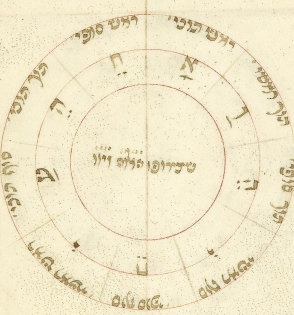
44

ברכה

三

三

נ

נ

נ

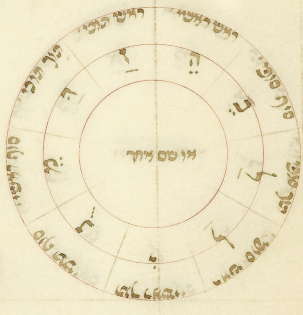
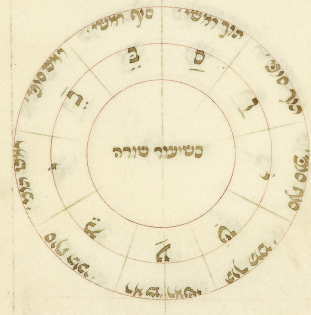
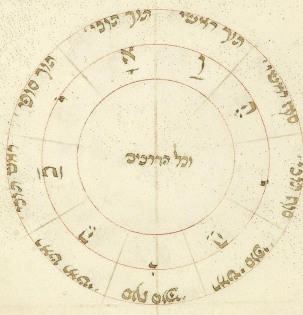
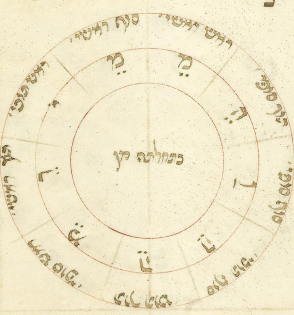
נ

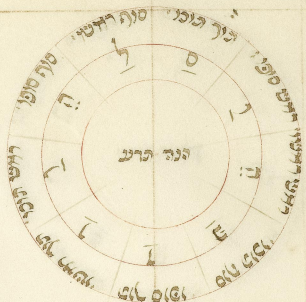
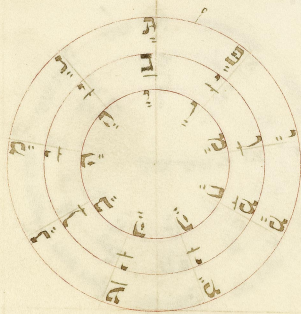
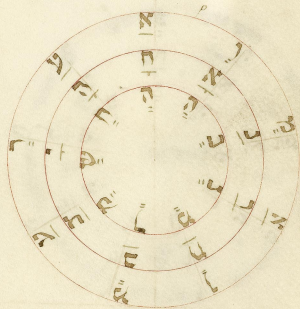
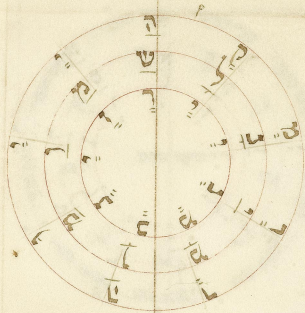
נ

נ

נ

נ

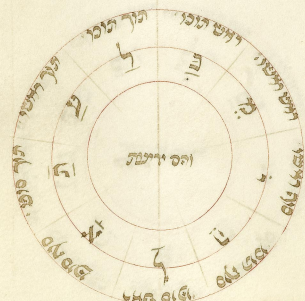
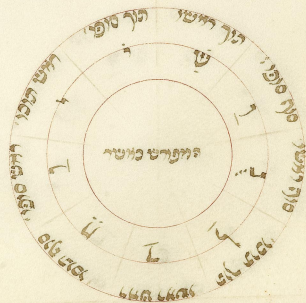
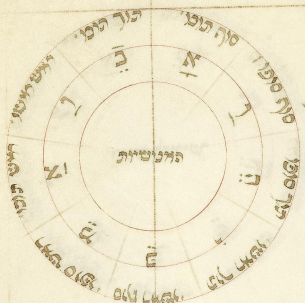
七

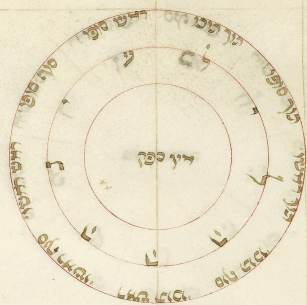
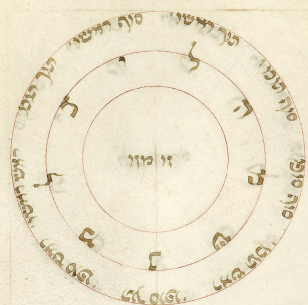
三

בה"כ

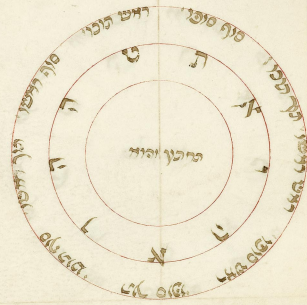
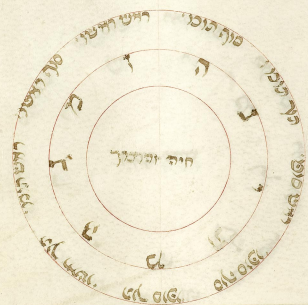
三

四

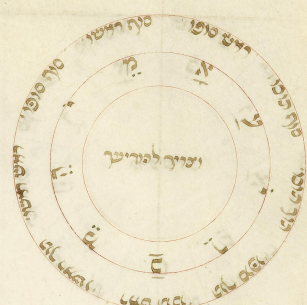
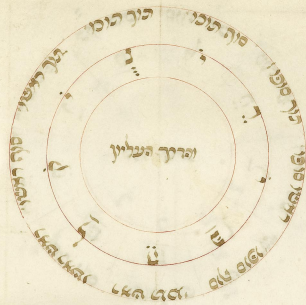

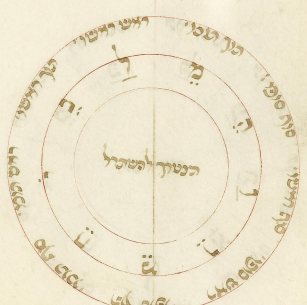
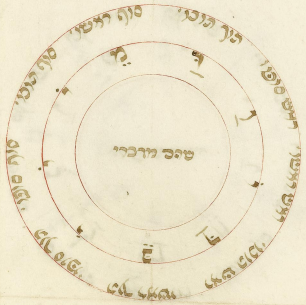
זיכרון
סוף ראשון
סוף שני
סוף שלישי
סוף רביעי
סוף חמישי
סוף שש
סוף שבע
סוף שמונה
סוף תשעה
סוף עשר
סוף אחד
סוף שני
סוף שלישי
סוף רביעי
סוף חמישי
סוף שש
סוף שבע
סוף שמונה
סוף תשעה
סוף עשר

זיכרון
סוף ראשון
סוף שני
סוף שלישי
סוף רביעי
סוף חמישי
סוף שש
סוף שבע
סוף שמונה
סוף תשעה
סוף עשר
סוף אחד
סוף שני
סוף שלישי
סוף רביעי
סוף חמישי
סוף שש
סוף שבע
סוף שמונה
סוף תשעה
סוף עשר

זיכרון
סוף ראשון
סוף שני
סוף שלישי
סוף רביעי
סוף חמישי
סוף שש
סוף שבע
סוף שמונה
סוף תשעה
סוף עשר
סוף אחד
סוף שני
סוף שלישי
סוף רביעי
סוף חמישי
סוף שש
סוף שבע
סוף שמונה
סוף תשעה
סוף עשר

זיכרון
סוף ראשון
סוף שני
סוף שלישי
סוף רביעי
סוף חמישי
סוף שש
סוף שבע
סוף שמונה
סוף תשעה
סוף עשר
סוף אחד
סוף שני
סוף שלישי
סוף רביעי
סוף חמישי
סוף שש
סוף שבע
סוף שמונה
סוף תשעה
סוף עשר

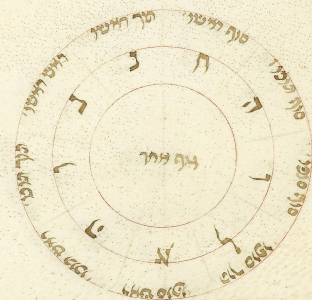
七

11

בהים

ט

יחי

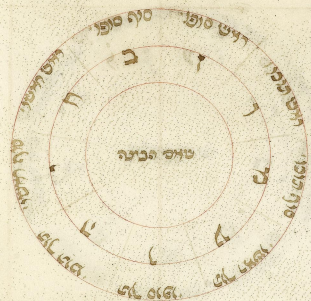
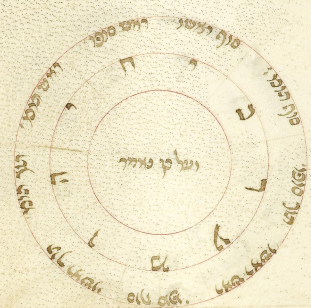
七

11

בהים

ט

יחי

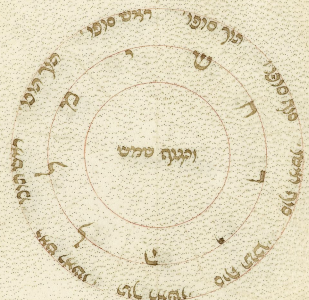

二

בה"כ

四

七

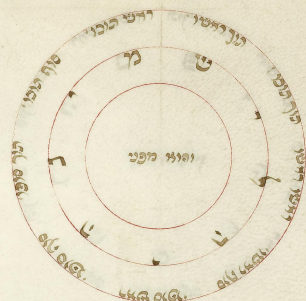
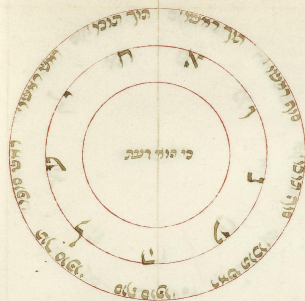
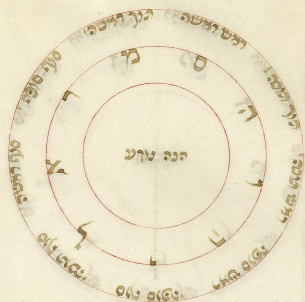
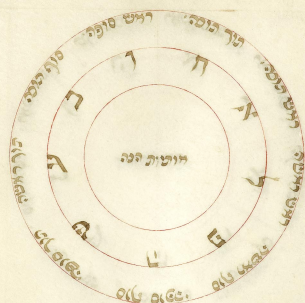

二

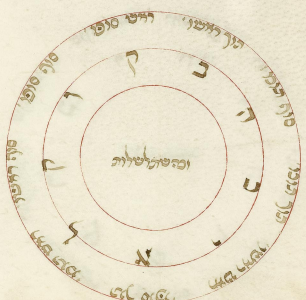
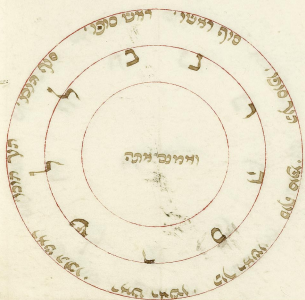
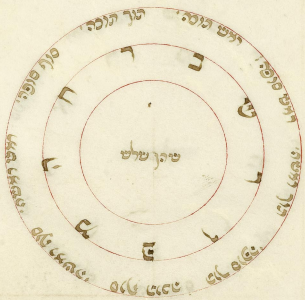
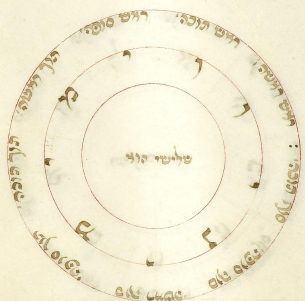
בה"כ

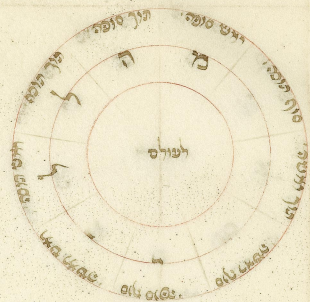
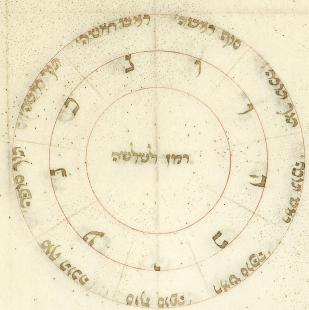
四

七

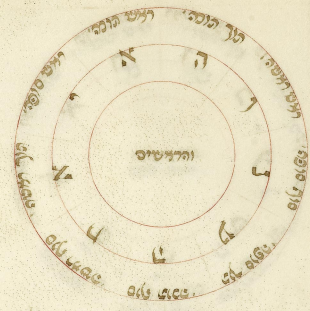
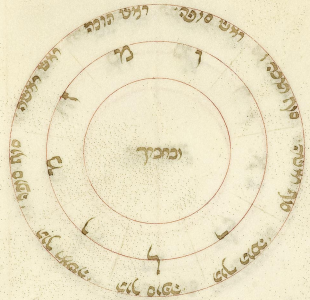
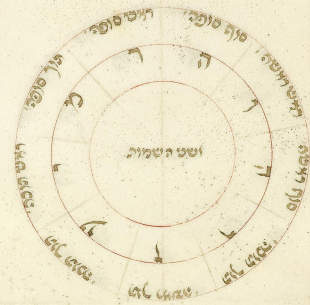
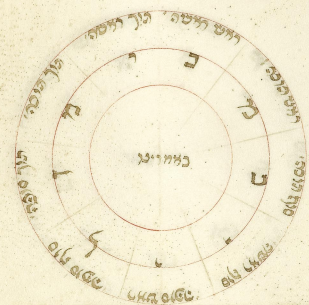

בתיב

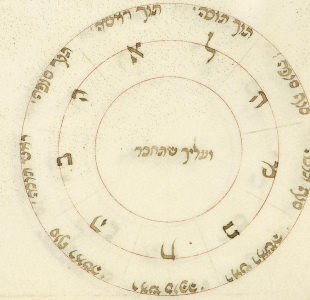
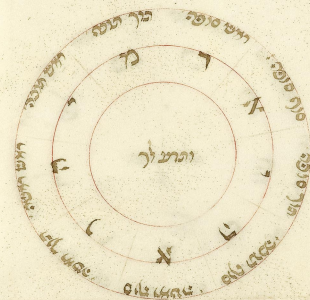

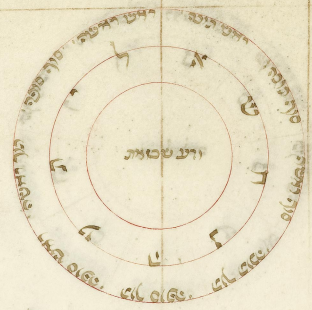

בנים

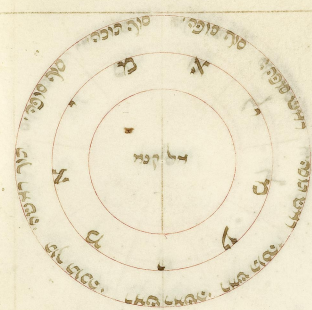

בנים

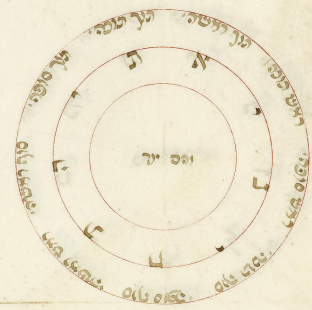

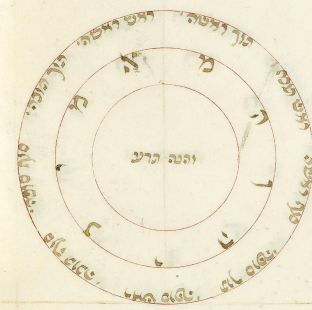
דעת טובה
דעת רעה
דעת חסד
דעת נחמה
דעת רחמים
דעת חסד
דעת נחמה
דעת רחמים

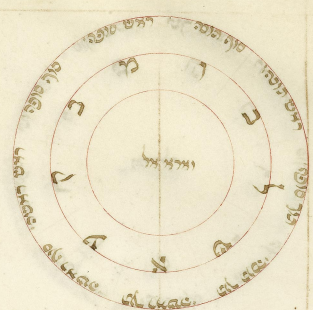
דעת טובה
דעת רעה
דעת חסד
דעת נחמה
דעת רחמים
דעת חסד
דעת נחמה
דעת רחמים

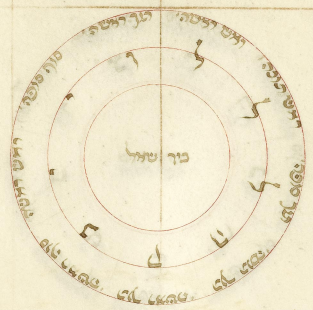
דעת טובה
דעת רעה
דעת חסד
דעת נחמה
דעת רחמים
דעת חסד
דעת נחמה
דעת רחמים

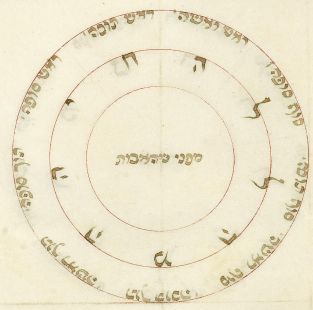
דעת טובה
דעת רעה
דעת חסד
דעת נחמה
דעת רחמים
דעת חסד
דעת נחמה
דעת רחמים

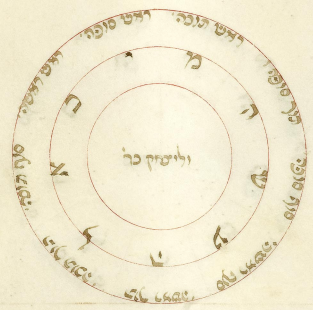
דעת טובה
דעת רעה
דעת חסד
דעת נחמה
דעת רחמים
דעת חסד
דעת נחמה
דעת רחמים

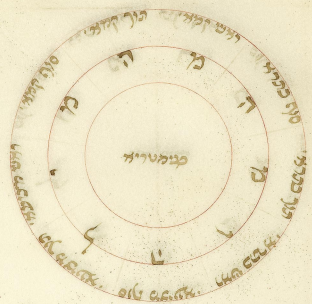
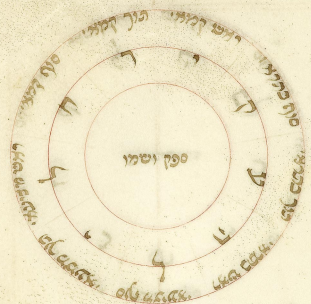
דעת טובה
דעת רעה
דעת חסד
דעת נחמה
דעת רחמים
דעת חסד
דעת נחמה
דעת רחמים

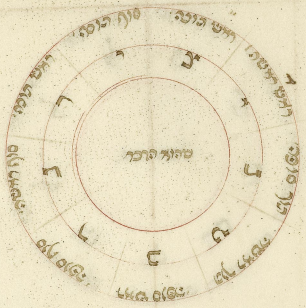
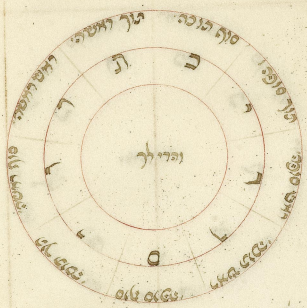
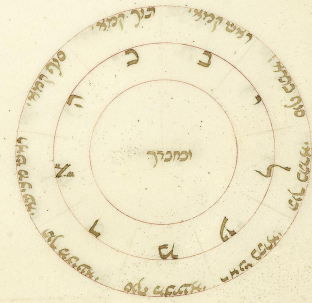
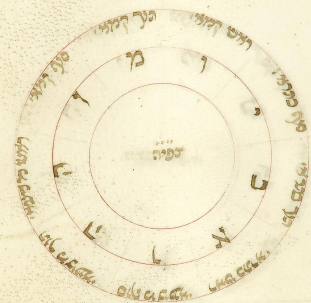
דעת טובה
דעת רעה
דעת חסד
דעת נחמה
דעת רחמים
דעת חסד
דעת נחמה
דעת רחמים

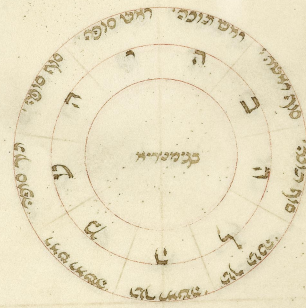
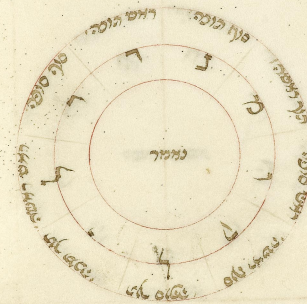
דעת טובה
דעת רעה
דעת חסד
דעת נחמה
דעת רחמים
דעת חסד
דעת נחמה
דעת רחמים

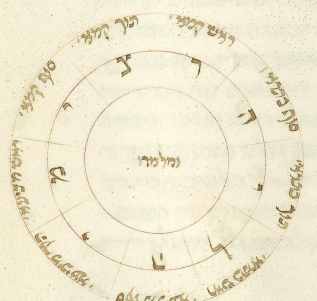
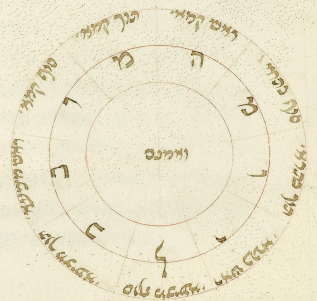
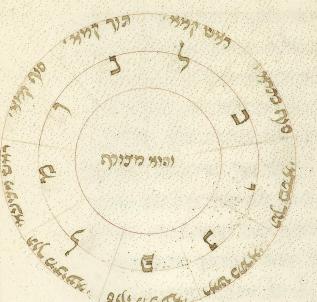
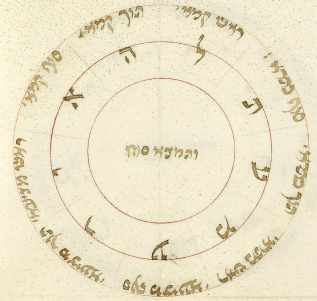
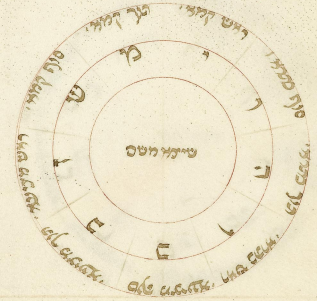
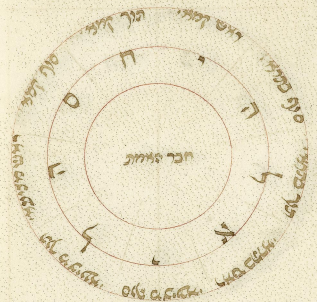
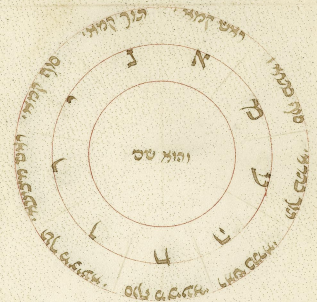

ס
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
כ
ל
מ
נ
ס
ע
פ
צ
ק
ר
ש
ת

ס
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
כ
ל
מ
נ
ס
ע
פ
צ
ק
ר
ש
ת

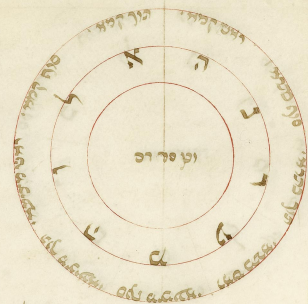
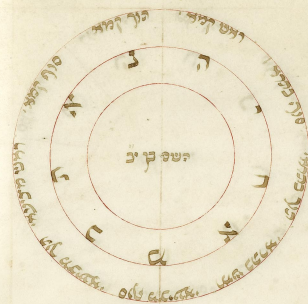

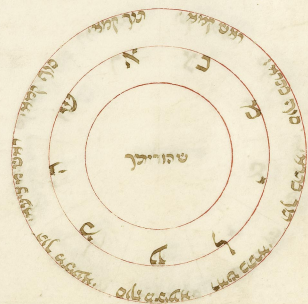
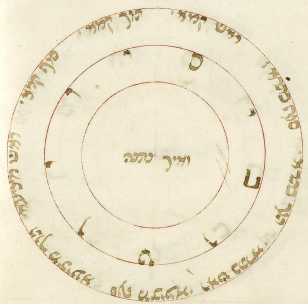
בתיב
ז
ז

בתיב
ז
ז

דע כי אלה השמות כל אשר הם מיוחסים לה פנים
 הסודות שלש אבות אלה שמהם יושג למעשה
 מיי השלש הבא ושלש נקראם הספר הזה מיי השלש
 הבא הנה טרע נקבלה נבואיה להיות הוריה שבע
 שהחכם המעלה מנהג אלה עם אלה ישיע עליו שכל
 רוח הקודש והלך האות ס ענין באותיות הקדושות
 הלא באותיות ובאותיות נכתבן אותן מה שכתב עם הסוף
 ומה שבסוף עם הראש ומה שבתוך עם הראש ומה שבתוך
 עם הכתר ומה שבסוף עם הכתר ומה שבתוך עם הסוף
 וכן הענין כל לפי זו הדרך יתגלה כל אבותיהם עם ואחר
 שבעה ובים ובהל שמה ויחזר שר ויגלה ענין ס
 שר שיהיה נקי מאד במלפני השרופים זה כזה ויערך לו
 גם כן שיהיה נקי מאד בסתרי הורה ובמחמם משיכר
 מה שיהיה לו סגולה היסוד ויהעזר לו במחשבה
 היסוד השכל הלאי העבוי ובהל מה שיעלה לו מן היסוד
 בהבורותו החרש עליו פור ויערה ויעזרו שערות
 ראש ויזרעושי איכיו ס ואחר כך אם יזכה בעבור
 עליו רוח לאלים מייס ומה עליו רוח יבוה רוח חמור
 ויבנה רוח עשה ויבורה רוח רעב ויראה יבור ויראה
 לו כאלו משחור כל ומה מראש שר וכלו כשמן המשחור
 ויהיה משיח יבור ושלמו ויקרא מלאך האלים ויבורה
 שמו כסם רע והוא שר אשר כעבור משחורן שר הפעם
ס קאר המעשה מהלגלה בעל ויחזק

נ
נ
נ
נ

פירוהיה שמים שמי אילע מן עין ונמנה נמנה עין
 המים ועל מן ברע כי המערה המוכנה אכרבה עולה
 במכרה ספר שהיה מורה סוף כן ראש ומיעורם השם
 העבר מה ברע עקר השפע הרוחני השכל העבתי
 האלהי השפע עליו ׀ אלה הם מערות השם
 המפורש ודרכו ומהלך אורויותיו לפי סוד עיונים ולפי
 ענין המכרה כל אור ואור מכל כיוונה מן ט אוריות
 הכירה ואלה הם דרכי העבר העשבים העליונים ממנו
 לכל פעל העפעל ממנו משני חלקי טבעי הדברים העבר
 העבראים ט וקוה דרך המכרה נקוד אוריותיו ונקוד
 כל דבר ודבר על כוונתו דע בני של ט ישראל הירא
 אה יהיה מייב להזכיר לבטור כל היוצא זה השם
 המפורש ׀ ומשמרו טהרה ומזכירו לבין ט אה
 יהיה לאחי לבן הוא אהוב חלמולה ונמחר חלמטה
 וכלמורו מהקיים בירו וטחל שט שלמים העולם הזה
 והעולם הבא ועליו נאמר וראוי כל עמי הארץ כי שם יהיה
 עקרא עקר ויראו ממך אבל הזהר בענין כשר
 ההזכרה שלא תשנה בו אור ממקומה טן ישנה האבר
 העברא באור ההיא ממקום בריה מגויר פני מיה
 שהשמים ׀ דע כי יש בארץ ג עשבים נבראים
 כן אמות אהש מעורפופעם יכו ובה מלכי אש ורוח
 ומים והנה ראש נברא מאש כן ימורה שלאש כגד
 שאק אש וכן ממים כן ימורה מים כגד סער

ין

מים ויהי מרוח כגד המד רוח והאש כק מוכה
 והמים כק זכור וברוח מכרע כגד ומה שלמולה
 קשה שלמטה דפה הפכי המורה פני הקבלה גלגול
 חכמה מרה השם ׀

הזר מחר מחר כאשר
 הזכירך אבונך מן האש שלא תשרה בו ומן המים שלא
 תטבע בהם ומן הרוח שלא יזיקך אשר לא תשרה
 בהם כל המושגים הם המפורש כגד
 מירכי ענין עבר על מטה השם דק שמוש השם הזה
 הוא ראוי לביטול לבטור לבד מן שאר על סודו העבר
 כל הנקרא בשמי לבטור בראשו יצונו אר
 ששיתו ועל זה הודיע השם יהוה לביאיו ענין שמו
 בשלש דרכי בריאה השמים והארץ והאדם
 ודע כי האדם העבר במין הוא איש ישראל אהל השם
 כי חלק יהיה עמו והעבר בישראל הוא חלקי והעבר
 שכלים הוא הכהן והעבר שבהם הוא המשיח
 והמשיח הוא הכהן הגדול מאמרו והוא הודיע אה השם
 ומכר בו אה ישראל בשם המפורש כגד במקדש
 וטבעו במורה על פי הקבלה
 והדרך הלאה הזאת שלשם כגד מעורפם בעשרה
 עיונים חמש כגד חמש נל דרך ודרך מורה על שם
 המפורש כולו שלם ואמנם הדרכים
 החמשה יוראים מן החמשה וחמשה מהם מובנים אבל

יוריען

א

ב

ג

ד

ה

ו

ז

אזה כפן מושך וישלך שם קבלה בשלל מזאח הן
 וכן הוזהר לה מיד רבין ורבי הקבלה לך
 ואיך יצא להערה אחרי אחר וזה הסגולה בזה הפ'
 הפירוש שמימי הבין סוף הדבר ועמקו נהיך משהר
 להשיג השם

הנה הרע כי העבדים לא יתכן להם שיהיו מועדים
 בלתי מחשבה שלמה וכן העבודה היא הדרך
 המועילה שלל המעלה " האמשינה ומזה
 הספר רבין כל דרכי העבודה ואיטוב ומתועב ואמרה
 מיטעוהם ועל זה אמרנו להביא לך בזה הפירוש העם
 סוד השם המפורס " כאשר הוא מיוחד ומטוב
 ומפושט ער שלל הסתפק בדבר מימרהג עובד יתן
 שאפשר לך כנצחן העשירים הטלרים מידע עשיר " "
 והם ידעו השם כל מה שאפשר לו לרעה חמה ולפשה
 כדבר והאמרו בטע אדם אין הוא בשלל בזה ומה היא
 לעולה הכא " ויניח להורישן צדק באי זו ד
 וכן מן הדרכים נמצא אמרה העשין כל כאשר הוא ורבי
 מוטע הכבלה האחרון שבער עבדים " ובהרן
 העשין מהררם כלם הוא וכן הניחך להבין אל מעלה
 העבדים כי ואם אזה מכלל אלהי החכמה הנורא
 באמרה " העשיר להסדר בחכמה ער שרבי
 מומה אמרה מיטעוה האדם ומחורו מרן ספרי החן
 החכמה טענה כן ספר יצירה וספר ביחוד " "

כ
א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י

שהם מקבלי רבונות ל' או מספרי הפילוסופים האמורים
 מהם שהם שומרים מקובלים מהאמרה ויניח אחר
 שרביץ בסגור המרבה ובסגור ההנה
 זין ספק כי החכמה הלאה גרה בחיוב אמרה מיטעוה
 האדם מוטע שמהם כי כל המיטעוה להיותו נמצא בשלל
 נמצאה חלקיה " קימון באמרה מיטעוה כאש
 המיטעוה כלל נלקח לשלש חלקים העקמונים שלשה
 עולמים והם עולם האדם השפל העברא מחמור " "

החמור נהוא מהרן שבו נהרן הוא שטב זרע אדם והורב
 וחורב יסודות באמר ובה הוא מלך כלל שם ערה "
 חיה והדבר להר כי ערה עשיר ונרבה לו מעלה
 האמירה ואמר זה הרע מהרה העשן ומהרה הנה ונחור
 ער האדם הזה " לפי החכמה הלאה להר
 שפע שלל על העשן למלה ולהעשנה על כל מעשה
 הנה המהרה מומה נגם על הכרה ששנים המושל
 כלם " שאם הבינה מה שאפשר להבין לפי
 טענה אחרי דפה ההשנה במהרה הנחל גמול עשין
 אלהי שלל ואם בהפך ההפך שלל הכונה " "
 והנה ששן לשמה העליונה והשמה נמצאה לעבוד
 אה קויה ולהכירו ואם לא השם ערן לה דעה במרה
 לא היה האוויה לעשן ולגמול " על כן ערן
 למ השם גרה ומיטעו מקים ומשפטים ירקים להור
 למ הכלל האמשינה ומחורט כלל נספר והוריש

ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
יז
יח
יט
כ

הדבר אשר נלך בה לעזוב לנו כל הימים למי יזכורנו היום
הזה " וזה הדין החדל יבא לנו בעבור היותנו
יראי השם יי אלהים ויירש שמו ונחשקים בו המיד והשכל
השכל השפיע עלנו הוא נאמן מהשכל " הפועל
בנו המיד המלך אשר יבא דכיות בן שמהות וכן
הנראה יעשה שמו ויזהר וזכו כל מי יבא באמתנות
הנראה והמורה המורה השפיעה
האלהייתו והנה אם כן האדם הוא משל משלשה ענין
עצמיים הנקראים בלשוננו חפים נפשות וריעות וזהו
סוד ה' עין בטוריקון לי סוד קבלות " ה' הוא
סימן ה' נ' הוא סימן נש' ה' ה' והוא הענין כענין נ'
הוא סימן עתה ד' הוא סימן רעה נ' הוא סימן נתי' הנה
שלשה " ה' הוא נש' נש' עתה עתה רעה נתי' הנה
אחר מיוחד הרי שלשה נאמנם עתה בטוריקון קדמון
נאם כן הרי לך רעה קדמון נתי' " על כן נאמן
שם מקדם נוסף קדם פעמים ע"ב טוריקון השפיענו מאן
והוא משם היות השם קדמון נתי' והוא רעה לא דבר
אחר " כי הוא רעה יורע וירוע הוא שכל משכל
ומושכל ובהשכלות השם הרע כל מה שזכר לך
על לזה יבדיר השם הרע כל דבר " נאמנם
אברהם יצחק לזה השם רעה לזה הבין מה שאמר במו
בהמורה אילו מעשין ירעה השם העבר והנראה הנה
לעבור באמה " הנה טרע לכל מי שקבל רע

ויהקלוהו האלהים ויהלך שיהיה הערב באורכו
 ואורו הקדש וקרא סבני ארבע אורוהו באור
 האורוהו מהם היא הראשונה כלום האשונה היא
 הכשרה בעצמה וכן עור פה שיש הקדש יבן כן
 והוא כן חמש
 אורוהו הנה הרביעה שור
 הראשונה שלהם יבן ושלה שמונה חל הקדושים מספר
 אורוהו מספר אורוהו שלהם האבוב קדושים
 שהם של עשרה אורוהו כגד של עשרה מרות
 והנה שם ראשון הוא שם אברהם אבינו ושם שני
 הוא שם יצחק אבינו ושם
 יעקב אבינו ואמנם שם אברהם בעצמו שם אלהים
 וכראש ובספר ששה שנים וסוף תוספת כד' לה
 ואמנם שם יצחק בעצמו שם יהוה על שמו
 והוא לזכרון זה שמי נזהר וזר שבסוף כל הוכחה
 בעצמו יהוה שם הזכרון ויושר
 לשמה שנים והשאר יתקן הוה ואמנם שם
 יעקב בעצמו שם אדני וראשו שלה שם לפי שמה
 והשאר עקב ד' וכחבר השארים
 והעשר השארים שור כלום כד' יתקן עקב עק' לה
 הוה ד' וכן הם לבדם המצא בעצמם על אור
 השם
 ושלך שחבר חלה כל שלה חל
 החלה והחל לחבר שלהם השמות הנוסחנות הלויות
 ואמכן רחב השלה השמות הקדושים שלהם

וברצון שהאבות יחיו השם באמצע הייחוד והשם
 יתעלה יחיו שמו וכן עלה לה אפס לה ייחוד
 ולפי יעקב שלשה שנים לעלה וזה זכרי לזרוע
 ובה חסד שלשה שנים השם עלה בעל קצת ובה
 סוד הוא הן עין העדום לעולה שור שלש מעלה שכן
 רמז לשלש עליונים שהשלישי הן כלל ופרט
 להעמיד מה שראוי להעמיד במידות והסוד שהשם
 אל עליון שמו העליון לעדוקים ולבואים
 ושם השמות לבד סוד השלש וסוד השלש קצת
 קצת וכלל שלש שלש בחזרה החסדן האל
 לחסדן אחר שמו אלף
 אחר ביה שם גמול שלש לה ארבעה הא חמשה
 ויושע זין אספה מה שמה טה השע: יעלה
 ורע שמוא שמוא הרך שלחמספיר כול
 המצא סודות עליונים וכן אומרים שם השמות שהם
 כספה סוד מלאך ה' אלהים שמו
 וסוד יעקב וסודו פקדן ורע כי מהם הקד אלה
 המלאכים כי מלאכי האל הם גם לא הם מלאכי כי
 לשם הא' מלאכים לה
 ובה יד' חמשה
 שמיים סד' חמשים וחמשה חמשים סד' חמשה
 בחור הראיון ועל ס' פסוקה כל אדם יד'
 ובה הרע באמת כי אחרית היסוד שמוא באבד
 למעשה הם כנס ובה כס' פס' שר' וזהו מה שזמר

השם נאמר אל אברהם אל יצחק ואל יעקב כאל שר
ושמיהוה לא עזבהו להם והוא בן ספור כאל שר
כך שאל ר' באל כמו שר באל וספר מה לא
טבא לא טוב במרה קן הקדשה במרה זה העשר
חסד שהאמר לא היו ביאם בן אשים וספר
טבא להם השם לאברהם בן שמוהו של ספר
והנה שלשה אשים ויצחק בן ספור הוציא
והעשר והאם והזה עקרה ויעקב בן ספור עשר
אישות לך והסור לך
כלל שהם בן פעמים ללך והם בן פעמים וי
ספר ש לאברהם אבינו
קן שר בן אב רחב בן שר הוצע ספור
דבן שם כמו שהיו האבות דבן שם וכן הוא
במשניות דבן בן כלל והסור שדבן כאלה והן זה
אמר מאז כי הן בן השם הוא דבן כאל ועל זה נאמר
נאמר באל שהוא נאמר להוציא הטובא וספר
שר נאמר סור אל שר מלא אלה למר שן לה יור
עולה במשניות מלכות שר העשר והסור
פסיה שר ברה הוא שר שלמה הוא גליטור גל קוצ
הוא קיאל בלל ספר נשמו אש והסור
אמר הוא אשר שמו שר כמו שם רב שר וסור
מלכות והוא נאמר להם באמר וספר מלכות
הם שמו מל השם האמן האמר מלכה וכן נאמר מן

אם תחשוב
הטור
כח לאו יחיה
חסרי אונות
אף וחק ולך
והחשוב אונות

רש"י תלמידי חכמים
שלם אהרן הכהן והנביא
היה אהרן הכהן והנביא
היה

ذ ذ ذ ذ ذ ذ ذ ذ ذ ذ

אדלד
הורכים העלמים להם כאשר סברתי בעצמתי
היחזיקו מהם הנבחר והנחמד להנחמה ולשבח
לפני שמי העלה נהנה שכלה ובהשגה אלהים וביטול
עבדיהם קל עליו מזה חסד הענין כזה בענין של
לשון מהם השמע הענין " עבד הכפרה שחזרה בזה
מהם כדורש השם ובהשגה בעצמו מה שחזר לו לשון
לעצמו מענין יחוד אלהותו וקבלתו ויחוד הבורה
ובהכפרה וחסדו ויחוד אלהותו ויחודו של
ענין הלה סברה " כי עברה ובה אין דין
להם רק השמע הנבואי שמע מהם למי שירד לחקור
דברו העליונה ומעט שאוכל להוריד שכל להשגה הוא
זה החסידה כהכפרה והעשה מה שהשמע חסיד
אכרוב לו לה הרכים אשר אברהם יצחק " אלהים על כל
פסד והנה מזה לו לא חסד לקבל השמע מלעצמה
הזה ענין " וזה חסד לקבל לו הענינה כאמרה
כדור חסד לב חסד יח אלהים שלם כשחזרה האנושי
עשלו אלהי ומה דבר כי את הוא המכיר הנב " " "

וְכֵן עָמַד

ה ל ו
ה ה

כע הורה אל הסכם ומיטתו המזון חזק " ועובדן וסכל
 כי הכורה בלה היא טבלה סבב אוטויה חלה " חכ דג הן
 זח טי כל חכ סע פת קר שח " והסכם המזון הוא
 הישר והוא זה " הש דק יע עב נט לב יט חז וה דג
 כח " השע הוא לקיחה אורה תאסון נחוסרין
 עב אורה אחורין ולקחים החוקים עד שיגיע החומר לשון
 שע אוטויה האמצעים בורה זן " חכ סג דק דק דק וס
 וע חס טט יח כל " הנה חלה כל סהיה טאמיע המזון
 הראשון שנה עבה בטעמה להיות ספון וכן יקרא לכל
 שער הספדים המהפכים ויחול לכל טעל ועב הכורה
 שהכורה היא טאמה לברה עין מייס כלום אוטויה קרנש
 וכן הוא בטעמיה חולגלה טאמיע סב אוטויה קרנש
 בטעמיה נר וזמן סור ונר יתאמצון להקוה חכ הן
 כלום האמה מן עין שהוא סור מיעין חכ הן שהוא
 נחם הקרש ועבה קראין קרש וסב אוטויה קרש יתא
 נחם הקרש ונחם יתא להקוה כי הכור יתא להקוה
 הן סב הקודם הוא יתא לרב חזק ונחמה לטמיע
 טעם מוטל נכס נחם מיער יתיה נכרעה נכאומה הס
 הטעם מוטל נכ יסא הכס כח דג

ה
ש
כ
א

ס לפרוה ולרבוה בחיבור ובפידור ובעלה העבר מחובר
ואחר ס מוהר לתקיד ונעבר העפע הרין הוא מחובר
המלה והוא כלל דבר אחר מחובר יחד אינו עבר באמורה כ
שנמו והוא באמור דמיון למור האשן ויחזקאל קדמו אופן
אחר נחמדים אמרו שהוא סגלסון והוא יסור קדמון
ובאמה הוא מקום הין ושל ס אחר מנחים שחא
במדים וקלג בארץ וקשר סביר לקוט כי קוט הוצר
קינמו והוא קושר סביר לקינמו שאל לא היה קושר הסג
הסביר ההם הוא היה נספר אכל עם הסביר קיוו
שמו רמיר ומפע שהוא הכל לא נספר כאשר גרסו
לא יספר כי סגלסון כממע חא הן ולא יספר ואינו הן
קוט כממע וסור לקוט האל אינו הן ולא האל כמ כח
ואינם סגלסון פועל הן גם הוא על פסע נפפע סור
לחיס אחרים על פס שסור לחיס נפפע אחר כלל
שאינם קומעם לקדמסם כממע כי אנו קדמון לכל
ובאמורה המבגלגלס לערס על וס ערן ערס ופסידה
שלהבר ומש יסור והיה לארבע ראשי והם ארבע יסו
יסורה שמה ארבע יסורה וברכס נפס מחבר ומפ
ומפסרה הכל לל כל הן וקן כערה השם הערב פה ון

ר
א
ו
ז

אנו כי זה השם עבר ונעבר מאר והוא ירמא ון אשל
אנו ער ה לא יר יה לך האשונה והם מה אומרה כ
כמען ארס וסימנן מה ארס ורעמו ואינם שם השם
ירמא מן שמו ער אחר וכן כה אומרה ומשם נחזה הרי
שעהם יספסר ארס נחזה וכלל ע כגר ע אומרה ע
לשונה ואולם הדרך האשן מינושם אינו כי אה ישר
ומבגלגל מן ה אומרה כערה מחטה שכינה ואולם
הדרך האחרת מינושם כערה אחר וכלל הכל מינושם
כערה מן מנה סור המרס אשר נפס כערה למטה
נשמו אלבים כי לחיס הוא ירמא ואינם יר
מלא הוא יור הא והוא יהיה נספר אר נהור אומרה
הור נור ואינם אלבים הור מלא הוא דם כמס כן ש
יור הא ו הא דם והשאר דם לל והוא ון לב וסור
עבר גם מבגלגל כל דם לב כי כרס נבל במע
האלבים ונעבר לב ונחז שעהם לחיס שאין
לארס אכרס אחרים קרובים למעוה השמה ומעלה
איתה כמו אל השם ונמו שבה השמה שורה ס הסס
שורה עליהם והם שם ערס לשם יר שהוא נחמה נשמה
לנה קדמון אחר כדאס הקרא גלגל מלשן

היה

[illegible]

והפסוק מהנהג מהנהג האמר והפסוק חל אחר ער שיעלו
עו ופרשו כל מהנהג השג גם כן משמע להיותם כלם יחד
אך אחר עמר עמם עמנו כיה שלמה חלל המור יחד עמ
במדרשו מהנהג הכוונ אליו חזרה וכמוהו ולחמה ולפסוק
מחמם במלקים ער שום כלל מלקים אל אשר מחמם
עיר האדם הראשון שבוין וכינתם ביעור הקדוש אשר
כבדו היה יורה האורחות בעצמה כמו שאמר לך וקח כי
האורחות כלם שהם כפ' עומה כלשונם שהיא לשון הקדש
הם כלם כמו אב אחר ראשון לכל היעור שזו שהם כלם
אב ראשון מחמם מאיברים ובהם כל כפ' אורחות הראש
הדבר והיעור יור בשם אחר ובהם כל כפ' אורחות הראש
שלהם אב כי הם ששם יור שאין דבר כלם שם אורחות
כי אב יור מהפסוק לבא מחמם לבא עש כלם היעור
האורחות מהפסוק השג מן האדם שמהם כימינו חמיו שלמן
וידע חמם על פי סוף ברוך שגן שר' במור סוף ה' שהפסוק
כדוריו חיים באמת הנה קצת ראשיה דרמ' וראשי נבדל
יקרר הוא סוף

למא פחות
למא יתר
:

ואין הפוד
בלתי טרי
אחריות
סבור

ל
מ
ה
א

בעתה כן יושלך כן לא יושלך כן האוונות באוונות
 מיאונות ובהיות חבורה עם הכריות והספרים העשאים
 אוונות כן יושלך לעולם כלל כעורה העשאים
 החמורים השפלים שקיימים במיד כלל על כן אזהר כן
 אזהר הזהר כן מאד כן בשכח "הורר אשר ילגלג
 אווה לקימה כעצור כפרטה אבל הפך כה והפך כה ער
 שחקנים בדרך מה שראוי לקימו חמה ונשה מה שאני
 מינה עלן כה כי היא מיך ואירי ימיך ומחמה הברר כל מה
 שאין ראוי לשלל לחיות לעוונות ואז "השלח אה ורסן
 ואז השלל "והורר אשר רחוק כה ורחוק כה כל ימיך
 יהיה דרך הפך האונות ונעושים והמיון כן ושמה נב
 בהעבר אונות שמה שלם והשמה ההא הער עור לבן
 להפוך הפך והסב ושמה ונעוץ רב והמהר "הפך
 כמי שמהפך להטחור מההפסד לכל ער לשמה חלמה
 עם הצלבים הסוככים כי הדמיונים נעוץ המחשבות הטוב
 הכעלים הטורים מחמירי רע כה הידעיים לקראת
 החפון חלה ויחפין אונות צמחיות ומלככים רע
 האדם

סוף ליהוה

ש
מ
ש
ע

השכל העבור היה כעון אדם וחמה שחטאו ונחטאים לבוא
 לבואם חסר משלם מהמשלה החמורה להם לפי מידת
 מיאונות ונעוץ כה ידוע שיש לאדם עור הקנה לבח
 בזמן לאסל פני החמיהו לעולם הידע העין הנקרא ה
 מים כי אין "ספק כי המים הם חכמה וכל פני עין שפע
 עינוק עוואה חשמש מקדוש ועל האדם טאח ונשה כן ישלח
 ירן ולא טאח שלמה כן השלח ירה ונחמה יח היא יור של
 השל שיהי השלח הטאמן החמיהו ועל כן החיה ילגלג
 האוונות "ולפסם פסם ואחור כעורה ילגלג ולקבר
 מיהם ענף לא ילגלג יתפסם חלה לפי החזקתן וירציל ע
 עתמו מאד בההפסדות ער שיהיה בקי בהם הרבה מאד
 ואחרים ישים עתמו להכיר אה השל העבד כאשר נפיש
 לפסם "וכהנש להכיר השל לפי ערופו והטוב ונלג
 ונלגלג ילגלגו ידע פשמים ואיחפין הוא בחכמה נבוא
 והחכמה החפון כן והרעיון רעון אומד ונלגלגו טובלג
 רע מים ולא מיה אבל אם יבא הוא להפך טעם השל
 השל והטעם מוכנס

ר
ל
ה
א

לחך

טבע כי סוד המצאה האמתית הוא נבלל בשלה דברים
ראשונים ומצאותם כאחד והסוד הראשון בעטריקון כח
שרי וכן שלשה דברים יחד והסוד השני בעטריקון הוא
זה בעטריקון סכל טבע נפש והוא שכן ולא שהוא
בעצמו כי אלא חפץ שמתאכל בכל שפע שכן כל ככל
שפע השפע חמשה עשר יום למנוע ומועד דעת מהשג
חשבונו על אמתה חזונו ונקרא המנוע חשבונו ואם
ימנע אה השפע חכל השגה למרי הוא שכן חזונו ואם
ימנע חשבונו חה יהיה חלאך והוא שכן חכל חה
לחך ובאמתה שהטבע במצאות אמתה חלא לחזונו
עמו וברחוק על זה לא טוב היה האדם לברו אשה
לעשר נקבות ופי רשונות זכה עור לא זכה נקבות
להלם ויפסקן לפי זכונת לב טבע חכל בחלמו
זה אמתה לחלם ואין זה הענין דרין פירוש כי חן
חפוז הוא לכל חשכל מקובל והמשכל ההוא טע
כדעת סוד חלמות יקח חרוב וקשורו נילחם או
וכשנכחם לא יראה חמט כי חלבו עמו אשר חן
השלמו בחך כבוד יהיה חמקונו

לחך

ו
ה
ל
א

שעם

ואמתה באמתה כדעת הדבר הנקרא טבע שר שלש
ומשל על רשע האדם סודו שין רש והוא כדמטריק
כיה רין שלמותה והוא חכלה מצאות השגה כי חן
שר בחמשה ונחא ראש המדע והוא שורה הארץ
ואין ספק כי הוא הפעם ושר הפעם וסוד פסח חלא
פה עין יוד חסד ורעונו בסוד רומיטט שהוא חזונו
וממט יוצא לחושט והם ז' טעם אשר לכל חמך
ואחר חסד ו פסח וכן כח פסח וקלם חמצוהם
בשעה זו שהיא טעם ה אלפס וכן לעתה חפץ
שזה חכלה מחזונו חמה שהם קס פעמים כח וט
ונשלם חלאך ח שמה שסוד פח עין וסודו יחך וי
והסוד כח פסח חיה בפסח חיה בפסח אשר הוא פסח
כרץ ויזכה כל חכל לחבן מי הוא פשר הנסוד השולט
ואם הוא טוב כל יס קרוב פסלגו דע חמך הפך
הפך טים הפעלם ורוע הוא טוב להיות החמזירות
ואין ראוי לחלל טובה הדסה עצמו דע כעבור הפך
כי הפסח סכל ואיט חסד והוא חקש לחזונו

ההוא

י
ה
נ

שופט אה שופטיו ול ככן הסכל אמרה המדינא
 בדיעה השם היתאמן חלבי ובהשגה השם היתאמן
 ש"ע והחכם בסוריה והשגה מדינא השם ויחזק
 אז היה חכיר באמה חי הוא שרן שלעלה והיה מכיר
 שהם עלול מושג " ואם הוא אלה הוא אינו אלה והם
 כי רוח אלה הוא נקרא רוח הקדש והוא שבתמו חש
 משעין כל שטן ואין רוח להיות השטן כל מלאך כי
 אין רוח אלה נסין וכן הוא במטה רוח הקדש ויהי
 מטה כל ידיו כי המטה לעלה לא יטפס אה לא
 יבקר רוח ידיו ובקשו רוח ידיו רוח הוא לענות
 מכלי ידיו וכל פה ער שיהיה נבון ונבון כלבן אה
 הוא רוחי להבדקו ואם לאו ועל זה רוחו חכמינו ז"ל
 באמרו המשיח כהן בלתי מזכירין לו ענותו והוא
 איתלע סוד גדול לפי טעם הענין למה זה ועל מה זה
 ואחר שהדבר נן אין יבין שלא יטסה הגלגל המקבל
 זאת החכמה האלויה בכל דרכי נסיון מהמלך האלוהי
 והמלך האנושי כי זאת החכמה העליונה

ו
ה
א
ה

נמטה טוכה מהקבל אשר לא טסה ללב כללה
 הדרכים האלויה ואם טסה מפי רב ועמדה נאמן רב
 חייב לרב לו כל מה שישאל ממנו ער סוף חמקן אה
 וכל לקבל כל ואין רוחי שיהיה ממנו רב לכל האמרו
 ופעם יתבאר לו במחזיק מספיקים לו בהטות ופעם
 ירחס לו בראשי פוקים פה אלה ופעם יבאר לו
 מפורשים אה אה ממנו רב ועמדה כלו נאמן כל
 עיינותו אסור הוא בכלה האיסור לעלה לו דבר קטן
 מחצה החכמה כל שכן דבר סגר שהיה חייב מיהיה כד
 שמים אה ילברו לו אפי' במחזיק וכאשר יקרה לו עב
 רב עמיוטו כיוצא בו יקרה לו עם השם ירגו ולפי
 רוחו ברשע לבנו בפנימי זה דרכי הנסין והכחיה
 חזק הם מפט שיהעדרו החכמים הנסין ודרכן הלא
 להשכל כל ילברו להיות טאמנים למעשה וידע
 אה הם לבחון הגלגלים החכמים באמה לבדו השם
 ולא יהיו ערב יהיה על הקבל כענין אשר אין להם
 רעה

תחילת בחינה כל עומד למדן חכמה קבל

אלהיה יציר היותו בנותן נח
ומעט הלמידן לבסור השם נשיהיה רעוע עש לעזור
דעו הלמידן כל יולתו באומה נשיהיהו כל דרכי על
עזר עז שדע הלמיד ויבן במחשבתו שרבו נאמן על
לשם ולו כל דבר וידין השם לעבד והמקרה למקרה
אחרון עזר שיתן הרב את הלמיד ברכים
אנשיים הנקראים מדור בט האדם כגון מוח לב וזו
ואהבה החכמה לשמה נמשע כעם וסכלוה הרבה וזה
דחמיה על כל אדם ואפילו על איביו שאינם איבי
השם נפש נוחה טאה וסכלוה נשיהיה לב וכל
וכבישה יצר בנות הרבים אשר ילגו עליהם ובקיון
האורה השורה השקירה והכבדורה ובקיון האורה האלה
רעם רבים ובקיון האורה שנים אסורות ומשיכה דעו
לבקש האמה ושמה השקר ורעועה ובקשה כבוד אשני
המכמה וכבוד ספרי החכמה ואהבה שמייעה הקדמות
החכמה אשר אי אפשר חלוציהם וזה כיסודות אשר
אדם בעד עליהם בנות צדיקים ואהבה רוב למדן ודריפת
והחזרה מה שקבל עמו ופשימים ושלש ער שיפורי אלה
כלבו כמו שספר בספר ובקשה תוספת חכמה כל יום
אחרי הכחוק חכמה היום האחר וכן חכמה כל יום ויום
ועם כל זה יציר לעין ברעוה החזק היות הרפא המעט
הוא אם רב ובהיותו חזק ורע יציר עז לבונה ט אדם
טועה בהשקלות טוב הלמיד לשם החכמה האמיתית

וידבר

הממיתה לנפש מיי השלם הבא חזי אם טענו כח
למידן שגא לשם שמים והוא אם טענו למדן החכמה
כטענו להפסד ולהשחרר על כל טע עמו כח
המכונה להפסד כחיי הנפש והוא ששלם הוה החיים
הכלם הקצרים הלאה ואחר
שהבחינו וימנעו שלם נאמן טענעם הטכרים וזו
וברוחים להם חובה צמורה עליו מיד השם ומיד
החכמה הטובה למסור לו כל דרכי הקבלה אחר אחר
כאשר הם לפי דעתו וכן המדנה הנקייורה והקטנה ש
שכללמיד שיהיה שומע לו לכל אשר הטענה טענן
הלמדן וישמע ויעשה על הין הין ועל לאו לאו ועל אה
יהי טען להלמיד מביט עליו טען והוא טענה עליו
למדן ולקיים חזרה רבן בחומה שמים כי אהב לו כח
כלהים והוא לו מלאך ואין הלהים עשה לא רעון
המלאך ואין המלאך עשה אלא רעון האלהים וכמעט
האלהים והמלאך דבר אחר לול היותם עלה וישל
וכן הוב וכללמידו הקודרים השלמים דבר אחר לול
היותם סובב וכן אהל טענעם אחר ורענעם גם כן דעו
אמה כל מה שהשיג הלמיד אלא שרעם הרב יורר
רובה מרעם הלמיד לפי רוב למדן הרב ואולי כלבו
הלמיד קרל מרוב אהל אי אפשר להיות כן במלאך
שהמלאך לא ינסה לא ירע ונחמיהו כלבו שני וכל
תוספת ומעטת אהל טע אדם חסידים תוספת ונגד
ונגרעוה ונשגבה ממשע למח נחמיהו למשע

ואם בחרה במירך באחר הבחירה הנכונה ומצאה
 כלבי שלם בקרב אל רבה לבן וברכהו מיד כי נתפס
 מרה ושבעה בשקיים אל כללן מרע ובחכמה
 שוב ובחנה ער של ירעם שארה חסרה שם ירעם
 אין נפיונותן מועילה כלם ואם שם שוב וקללתו
 ואם לא שם עור שוב ובחנה ער של פשעים ואם שם
 אל המסור לו ערין קלה ער היוגר קיים ושלם וחורר
 ואמיץ בהשגתו ואם לא שם כלל הכי הוא סכל
 וברחקהו וברחקהו הכי עור וכן הוזהר לו " " אבל
 הלאמר השלם המאמן עשה עמו אור לעונה ויראנו עו
 שונאי' ויבטחו כי אלה עזרתו ונחלתו בעיר יהנה " "
 ונאם ה' הוא הדרך אשר המסור
 לו ברכו לו עשה שמוה חסדנים דלה אשר אר
 כובב פה זה אחר זה ואחריו הפסח לו כפי מר
 שהראם מפותים בספר זה ונשכרעו על קללתו ש
 ששמרה ונאם ה' הוא רך שמוה השגרה " "

(וה)

דב

נא
הב

והו יל סט של מהש ללה חסד כרה
 הכי אל לאו הכע יל מרה הכי הקח
 לאו כל לו פל לב יי מלה חנה
 כרה האז ירה שאה ריי דומ לכב ושר
 ימו להם כוק מרז אט חשח רכע ייק
 הכה מיה וול ילה סאל ערי ששל מיה
 והו רע החש עמח נבא עה מבה פוי
 נמו יל הרה מרז נחב יכה עגו חמי
 דבב חנק אייע חבן ראה יכח היי מוח
 האל כלל ועל מעל לה ללב המל הכח
 והי יל רע הפל ילב ייה אכי המה
 ינו ארי אסנ הפה שחנ מיה ראה וקה
 הכח כחי כהר הכא אט אחר כלב השר
 הכי האה ונק הלש אפי עמי שלש יוק
 הנה מולא רע ריח רע עמו שרה יי
 ומכ ריח אמה עתה ארז רב נוב חמה
 חוב יחז עבה מבר חבב עה עיה יומ
 דחמ קל ריח נחמ נאה מיה מיה פין

הנה כבר כהבתי הדרכים השמה שלש קן עב
 אזהרות וזה מבוארם על פי הקבלה כמו
 שהראה פה ואמנם צריך שהשם לב שלם להם שהם
 שהשמה חזקה הענין עד שבין כל דבר נודע על כוונתו וזה
 וברע כי אם כל החכמות קודם זאת החכמה היא קודם
 קודמים שהיא הקבלה כל הדרכים שאפשר לאדם בהם
 להבין לרועה השם ולהשגה פעולתו ולבאר דרכיו וזה
 והוא כי שמונתו יושגה הם הדרכים הקדומים והוא
 מאד וזה הם אמותה גורתו אבל יודע לב על שכל
 מקובל שיש על מסב דברים מובנים להם אחר ואינם
 מובנים לאחר על קן יושגו המובנים להם שמבינם ולזה
 יושגו להם שאינם מבינם מזה שלא יושגו הסמים המפוא
 החלשים להם שאינם מכיר תועלתם ויושגו לחמיה הן
 הרפואים המכירים אותם והיורשים תועלתם כי הם
 יושגו כל חל וכל מזה שיש להם רפואה "קן כל אלה
 השמות הנבואים הם סמי החיים ליורשיהם ומכירים
 וזה הכל שמוה להם שלא שמע שמעם לעולם ואף על
 לרבים אשר שמע שמעם הם הבלים בשמיהם מפני
 שלא הכירו תועלתם ואף לאמרים אשר הכירו תועלת
 האמתיה לא ישר אולם דרך התועלת ההוא כי הוה
 הפך כוונתם ואמנם אף יודע באמת ובדבר כי תועלת
 ידועה השם היא מביאה האדם לדרך השגה השכל
 הפועל בפועל ותועלת השגה השכל הפועל היא תועלת
 מיי הנפש המסללה והיא סיבה מיי השגה הנכונה

40 ע

והוא שהשגה היא דרך הנפש שהם יושגו לעולם
 נשמים ולעולם ולעולמי עולמים ויהיה דרך הנקמה
 על אלה ודמותו באדם מים מהמקרים כל דבר
 תכלה נחיי המורא אשר הוא מסב ועל זה נאמר
 כי הוא מין נעור ימין מין בעולם הזה ואין ימין
 בעולם הבא ועל אלה הדרכים בזה אליהם מים
 כלבם הים מכלל שמי שאינם נקם מהם אינם
 המיד כמו היום שהוא המיד כי על קן הנסיף מלך
 היום וכן בכל מקום שהכונה מרובה על הכמה ענין
 מזכרה שם חלה היום אנו שמים וארץ אנו שמים ויום
 אנו אחר חכל כלל הארץ לך המיעט מפני שגם הם
 קיימים וקל על כל אדם להבין קיומם ולעיון נרעם
 אבל הפקדים אשר אין בהם דעה א'
 מושכים שהשם חסר שמונתו שהם כל המצאה כל
 לאדם להשגות בהם בהכל מחשבותו ובשקרי דמיון
 דמיונו ולפועל בהם כחפצו שני טבעם או ענינם
 דמיונם להפך הטבעים או דברים וחוקים להשיגם
 ויושגו עם השגתם והמכונה מרומה וכל זה איש
 מרע והשכל שאין ספק שלא נקם השם כל הממדות
 כי אחרים להלחם בנגדו ולעמוד בנגד רעו
 והפסלים האוילים מושכים שהגבאים והחכמים
 הראשונים פעלו בשמות לעורר ענינם וחבאים
 ראיה מהכפונים הנריכים פיתשים אחרים ומפשים
 אותם כפי דעה כאלו החכמים והגבאים הנורעים

פירוש דברים והראש אחרת משניהם מכלל שיהיה
 שיהיו להם כל ששן שקרה למשה הנהו הנסר או
 כששן הכה אחריו או כששן שדמיו לפי מה שהוא " וזה
 כלוקח להמין חכמי דורו וזה הפסוק היה חכם
 שאחר חכם אינו מסר כמות השם ולא כמות הפעולה
 הנפוצה במד על ידי נבואתו ומסירתו אבל קורין חכם
 שקדים במקרה חלבו השתלשלו וששן " ומימינו שדמ
 לשם ניהם שקדים על השם ועל אורכו וששן
 החלוקה " ואולם האמת כי השם לבח ירב
 ויפלה אשר כדועש כל מי ורוח כל כשר איש יורה
 ומכיר דעו עבדיו ועל כן חלה להם פדיון עולמו ו
 וסגרי שמו כי לא ישנה יי ליהם דבר כי אם גלה סגרו
 אל עבריו הנבואים והוא יפלה מרדכי ומוריעם
 אה אשר ידברו ואם אשר יששן " ובשולח אורב אל
 עם אחר חנן להם עתה שידרו משמן ומסר
 בדם כמות משנה חלק הטבע כי לפעולה אור
 ומסר מורקם לכל שן רחוק וכל זכ לאמה לעב אשר
 שאל חלום הנבוא כי נראה אליו יהוה וכי הוא יורה
 לאמר כל אשר יאמר ולעשות כל אשר עשה " והנה
 חננו קלמו מבורה ה' החמיה כי ואשי הדומה
 הראשונים שקדו למשה היו חכמים גדולים ומהם היו
 נבואים כחכם וכן ואברהם ויחזק ויעקב כי חל
 החמשה חמשה עשר כמסר חכמים שיהיה דבר
 אהם ולא חמשה זכ כוללם חל מי שקרה למשה

נמנה

זה דבר

קולו מה שחמשה כששן זכרון דברי השם עם משה ושם
 הקר של זה לששן " זכרון דברי חלוקה עם ששן
 אחרות אין עורר להזכיר זכרון חלוקה לט ולל חלוקה
 להם קרה וכן נבואה ומהם סודות שאינם נפשות ויחזק
 ששן גדול להטן אחרים ואמנם על הדומה ההם אחריו
 חכמים קל נבואה מורה להשי דומה כלם ששן הראשון
 היו פעל חכמה ומדע חכמי האמה והיו חכמים העם
 כי כל ידע האמה הוא מחכמים להוריש לכל אדם כמו הנ
 הנבוא שששן כי האמה אשר ידע והסדר כל מי שידע ואל
 והסדר הוא מוריש אחר הוא אשר הוריש לו ולבוא בשנה
 חלם שהנבוא יורק מק פסלם האלוהי ויהחכם ואל הקשה
 לי מאמר האומר חכם גדול חמשה כי זה טעם לבוא
 אחריו אין זה חקוק פירוש: אבל הנבוא כי דע שרוב
 השפע האלוהי מרדיו לרבר ולעשות מה שאין החכם מ
 מוכנה לעשו זה המכונה חקוק אבל מוכנה חלש וספי
 מה שידעו ל ידעו או ישנה " והנה הפסל אשר לו
 השיג דבר מכל השעשע האמתיים הבא חיייה לקדש
 על דעת פשוטים רבות חמשה חקוק אשר עברו אשר
 ששן אורב ומורקם ליהם כס עם השם ולעמוד כל
 כנגדו כס המפורש והנשן אחרים חכמים רבים ומה
 ששן זה המקרה מאמר משה וכן אלה או חמשה " וזה
 נבא האור והחמשה לא כששן אל דברי הנבוא ההוא כי
 חמשה יי ליהם אורב לרש השם אהבים וכן
 ואמר שהדבר כן ידוע שהנשין הוא מאה השם חלוקה

ל

להוריע ולפרסם כי הארבעים האמה והשנים חמשה
 ואם כי אפילו הכי ההוא אשר פעל כי נביא השקר והשם
 חסר לו כל מלחמתו לפעול כפי הכי נבא כי כל אמה וסר
 אלהי שחש השם לעבורה אהי ישראל באי זו מורה הכי
 מאהבה האמה כי דרך חסדי האמה באמה שלא לעזוב
 האמה בעבור אלה מופתים וזה כי האמה אינה מרבה
 לעולם במופתים מורקשים לבר אכל במופתים נבא כי
 ואם ההבאיר לאור האמה במופת מושל אחר לך
 ויזוהר אלה מופתים מורקשים מימינו בעולם להכחיש
 מה שהושל איתנו ואם יזון ממושל בעבור מופת
 מורקש כי דע שלא עלה בידו מופת מושל כאשר חשב
 אבל היה מופת מרומה והוא חשב מושל או קראו כי
 להיות איתנו מרומה במושל וזהו הטעם הממיר
 חמשים ורבים שחושבים המרומה למושל ורובקיס
 במרומה לחושב שהוא איתנו מושל וזה קרה להם
 מפני חזק רע שחזקו כי מעב יתירם ולא יתיר
 מושל לעולם ואפי' למדו כי מי חייהם או מפני מיעוט
 השלולותם בספר הכחמה מפני סבה מהפסדה ואפי'
 בהיה חזק ישר שיה כחלה ועלן לא יתע האמה
 חלל בע אדם כי אם נביא האמה וימי שקבל מפייה
 וידע מרעם שכן הוא באמה מה שקבל ספי מה שחש
 על מפי הכביא אשר קבל מפי השם ומפני היה זה
 העבן כלן כי כאשר אמרנו לא יוכל אדם בעולם לא
 להפאר ביריעה השם לאחרים ואפילו אם הוא יורע

סוף לדף

בעתו חלל יר שהיה אומ' אמה ואפי' אם יעשה כפי
 השם אוהבה על אומ' כי זה לא יושל למקבלם כלל
 להוציא שכלם חסר לפעל במופתים המורקשים הכי
 אבל הוציא המקבלם כלל הוא לאמר מופתים מושל
 ער שישגן הם במופתים ההם באמה מה שהשיג
 הרב במלחמה ויבא שכלם אחרן חסר לפעל ויושלמו
 השלמה הילחמה העש המושל להשליה נחמה כי זה
 לברו הוא רבליה המושל לא יזל קי' ושאור המחשבה
 של שאור המושל הם כלל ספק חלל הדברים המרומים
 המופתים מה העש מההשגה האמה והעש שיש בהם
 קרה מושל מרומים מרומים אכל הרבליה העלונה
 וטלם אינן קרובות למיטות הנחשבות העשמות
 אחר יתר הרע והשם יושלע אפי' כל המומים כי מהם
 מהמחשבות הכי ואינם אחר שחשבה בספר
 הזה להוריע זה נזה איתנו לשר הורק האמה והעש
 לפי מי שחפץ באמה שחפץ כי נאלי כי רל שחפץ
 שאדם חשבה לרעה זה השם העבר והלכות כלל
 לבני באמה אולי יחסר לו הכי העלונה הפועל ויטען
 לפעול כי לעבור השם ועלן נראה לו טוב מזה לבר
 אמה כל המרומים המרומים לבר או להלחמ' להנהג
 כפי בשעה הדרוק או בשעה ההפוכה ע' שלא יספיק
 לו וטל חלל מה שאפשר לרעה חלל מה שיועמו אפי'
 מפי מופתים ומפי מופתים ויפי השם יתברך
 ואסגוב חלה עשית מוכרים להקרימם על זר

ה

ר

והיו והתעלה מן הים ללל המנוחה האלוהית בשמחה
ובאמונה ואחרי כן אחריהם מפרט פועל כל עשר
ומנה כל דבר סתם וחמור ואפס לך כן חור. חור
על ארץ ברכים טראים שם הם כבשוע שלעלה
המורים סודות ביה רון שלמטה שהוא כחיה אברהם
כמו שחמור בסוד שר שהוא שין רש והנה הם אנוניות
כלם שם שר כל והם הבלה כל עברא ראשון וגם
בכלם מיתוות השגה והוא שר כל ארץ אמרן והסוד
חמור הארץ הראשון שם כלל לכל הכאים חמור
ועל כן הוא שר כל ארץ אמרן כאשר נפש שם כלל
לכל שכל להעמיד כל עמוד קיים וכלי קיים חמור
חללה לקיים מישר ועל דרך זה הבין הענין הראשון לה
לברית חלל אשר יבוא אמריו כי בדרך הזאת המיוחס
המיוחדת היא לברית דרך יהוה ולא זולתה והיא הקדשה
לשגרה האומה בזמן ממש כמו שלמדה מהורה יא
שהמים חשה ארבעה כלשה חרשים ער שיעל כלם
למורה נבואה און למורה קדושה לה כל אחר כפי
מעלה עצמו בממש עשרה הדברים כן זה במעמד
עשרה השמות מפי הנבירה אחר שהמורה כמורה
שלמה

דברים אלה הם המורה והם המורה והם המורה
הם המורה והם המורה והם המורה והם המורה
הם המורה והם המורה והם המורה והם המורה
הם המורה והם המורה והם המורה והם המורה

התחדות

הקבלה האלוהית כן שלש יבן אנוניות
העברות כן אמר נגד ספרת החסד
עילת פשען שכן כן אנוניות הכורה שכן עברא כל
הדבור וכל היצור יבן כלן מלכ השלם הרי אילו כפון
ובללן כן ההתחלה הראשונה וההתחלה השנית
התקדשה גלגל הכורה ושמה ארעל ערוב האנוניות ש
שמואל התעורר עמאל כל הכבוד מרובה וכל היצור מל
מיערב וההתחלה השלישית התקדשה רוח הקודש
והיא המעשה את הגלגל הזה הבריי ופעולה נמצאה
בתקדוה המעשה האנוניות כמואמר החכמה דמיון
תקדוהא באומהא כשמוהא רחיי כפוי ראויש פידוש
דמורה התקדוה באנוניות כשמה רוח חיים כמק האדם
כלום שהאנוניות לא יבן להעבם כלל תקור " " "
והנה אם כן שלש ההתחלות הללו שם אנוניות ונחופים
ותקדוה ונעריקן ארץ ומיערב יבן והאדם ישר
יבן כהיות שלם באברהם וכיעקב וכשו ומה נדון
והיערב קלגל האנוניות והתקדוה מלגל היצור
ורוח האדם אשר האלוהים נתן קלגל התקדוה ער
יטעיר כפוש היצור הראוי לכל חסדל מקובל " "
ואחר שהקדוה לך אלו השלש ההתחלות של
שלמה עשר שרע הכונה כלל כן והיא שרע שר
האנוניות אונם כי אדם סימנים מורגשים בפועלם כדים
שם כל הפעולה האנושית והשטח הוא הכל שם כל המל
המסב מנייר וכאלו הוא ארבע כורב ומיניר עיוור

האווהיות וכלל הוא האמת כי שם אפיס אף פ'
 פועל אף נשא יורה הפעולה כל אף האדם ואף
 הקלף שהאווהיות מניירות עליו והעש הוא מהעשב
 ומשם הרין מן הקסם אל הקלף והרין רומה לחמור וה'
 והרש האנשי ענין בו יורה ולא ימנה אותה מרין כלל
 יורה ולא ימנה אותה כלל מרין וכל העצבים שכן
 יתכן לבטח שם כלל רין " ועשה השם יתעלה
 חכמה בתורה האווהיות לפעול אוהם כירי אדם כרין
 שיראש לעינם עד שיוחקקו התורות הן המוראשית
 ויושא ברמין מחשבה הלב ומחשבה הלב יבואו כח
 כמעלה הכנה הנפש והרין הנפש מכל המושגים
 בה בכח מציאות העינים המושגים מהאווהיות כפעל
 שלה כמו שיראש לעינים העינים הטבעיים הקדים
 והלמים הממושגים כדים תחילה והיבשים והחמים
 אחר הטבעיה כי אין ספק שהאדם כראוהו באש אינן
 יציר למשש עד שיכנהו לרעה אם חס או קר כי כל
 כן רעה יורע זה כלל ממש ומטר כי הוא חס שוקר וכן
 אפי' הפשט הנק' דרור כל אדם יורע שהוא שוקר הנק'
 הנק' בו כלל אדם ואפי' שימנה מר עב שסו'
 שסוכל וכינהו כח כשאר הדברים הידועים "
 וכן האווהיות כבר נרע בירור שהם מחכימות הלב
 הלבבות כי זהו טבע כריהם ולכן ידעו ונגבבו כס'
 כספרים ואפי' שיש אנשים רבים שרואין יצירה
 ואינם מכירים הועלה כי הם כמו בהמות "

יגיון

הכנה

באחר

אחר בהשתלשלות גדולה אחר שנים רבות זאת החכמה
אשר היא חכמה השמיה היא לברה באמת המביאה ל
אה האדם לזר השלימות האחרון אשר הוא ההשגה ה
האלהית פעמי רבות מאד בהשגת השלמות משועה אחר זמני
משועים אם האדם מחזיק ומחזק ומחזק באשר זכר
זכרונה מהמדות הטובות הכיטעות שכן הקדמות
יסודיות לזאת החכמה העליונה הקדושה הטובה הנ
העברה ואחרי היציע כל
היציעי אחל להושיע אה אשר העשה נבך שך השגה
השם בשם

דע כע יעזרך השם כי השם הוא עתמו ועתמו הוא
שמו ושם השם המיוחד לו הוא מורכב מר אונות
וכס באמת ין כל ובה אונות העלמות וכעבור שהם
ראש הרך סוף יורו על השם שסורו ראש הרך סוף והוא סוף
כלל העקר מיקום ועקדו ירין הוא ארון וזה כחשכון המ
המורכב יורו מן יהוה וזה כח ארבע אונות ושעם
כנורוס החומר כח מן חקיקים וכן מהטבע וסוף
הטבע העקר זכרן כי טבע השמים חיים גם טבע
המים שלים וכן זה מאד הסוד הראשון המופלא מזה
ממאמרים דומה לקרע בשען יגע ההבל והוא למחן
שמים הזכר הזכור והזכר ואם השמים השם והשם
והסוד חם קוף ון מים וכל שם חם ורעיו שהוא יורו
מן יהוה זר ונקבה וזה סוד השכינה שדי ואדם וחיה
זכר ונקבה וכן הוא הסוד כלל אדם וכלל חיה וזכר

בהשגת

כל ממאמר ים

השם בשם

דע כע יעזרך השם כי השם הוא עתמו ועתמו הוא
שמו ושם השם המיוחד לו הוא מורכב מר אונות
וכס באמת ין כל ובה אונות העלמות וכעבור שהם
ראש הרך סוף יורו על השם שסורו ראש הרך סוף והוא סוף
כלל העקר מיקום ועקדו ירין הוא ארון וזה כחשכון המ
המורכב יורו מן יהוה וזה כח ארבע אונות ושעם
כנורוס החומר כח מן חקיקים וכן מהטבע וסוף
הטבע העקר זכרן כי טבע השמים חיים גם טבע
המים שלים וכן זה מאד הסוד הראשון המופלא מזה
ממאמרים דומה לקרע בשען יגע ההבל והוא למחן
שמים הזכר הזכור והזכר ואם השמים השם והשם
והסוד חם קוף ון מים וכל שם חם ורעיו שהוא יורו
מן יהוה זר ונקבה וזה סוד השכינה שדי ואדם וחיה
זכר ונקבה וכן הוא הסוד כלל אדם וכלל חיה וזכר

זכר ונקבה וכן הוא הסוד כלל אדם וכלל חיה וזכר

כאשר זכרה ואמנם העשן השיט היא ופירושו מען
 מיתוקה איהו ואיה מקום כבודו להעריטו וסודו היא
 ששית וסוד הראשון ברה והשט כן משתה בך זכרה
 ורוח הקדש שיה להם וסודו יתה בך קול מוריע דבאות
 והכונה כלל שהתק הן עשירי לשכלה הנפודים והוא
 שיה השכל הפועל עם הנפש הנמצאה כגו שהיא ששית
 לכמותה הנקל כלל שהם חמשה החושים והיא אחת בסוד
 הא' המוריד על כל חושם מראשם ועל כן מ' מיוחד מל
 מדר פנמי לכל הנקל ואמנם י' הא' סבר ההבאר שהו
 שיה השם המיוחד לו יתעלה ובחלקה הסוד הוא כחיות ה'
 במקום ה' וגם ה' במקום א' ויהיה השם יהוה ושלגו
 היה והוא ויהיה שהם ראש הק' סוף והזמן כלל אילגו שה
 מה שאין כן לו יתן אהיה שהוא שיה העצם ג' כן בחלקה
 חלקה לו ו' לחלק סוף דבר כרעלך כי אין לשם שיה העצם
 העצם שלא יהיו כו' כי י' הוא עקר השם ובחוספה ויה
 אחריו שהוא סוף השם יהיה השם כלל שיה ויהיה ויהוה
 ובחוספה הא' לפני שהוא ראש השם שלם ויהיה אהיה
 ואם כן הנה י' אמתע כיעה ולא יחסר וישלם י' להו
 להיווה הק' השם והנה סוד השם ראש הק' סוף וסוד
 הראשון א' היה וסוד האחרון י' היה וסוד האמצעי
 י' היה והוא סוד שיה כן י' נרעם ואולם י' יה מוחה
 סוד ראש סוף כי הראשון סודו י' קרמוע והשם סודו
 י' נרעם והסוד בשניה המיד והרמז דברו אחר
 דברי אחר זכר זכר כשני העכע כל אדם שטן כל

הרבר

א

שטן אדם והסוד שיה העשן שיה המורידה ועל כן כלל
 הזכרה נרעם שדרכה לקבל מוחה ממשה אלהיה
 והנה ג' כן כלל השם הזה עין וסודו נרעם עין שיה
 י' וגם סוד איה יה מחלק יה הוא איה י' והוא הראש
 שיה עליו ה' הרי איה י' והוא י' והוא הכך שיה עליו
 ה' הרי י' יה והוא הסוף וחד השם וו הא' והוא מ' והוא
 האחר הנור מורה י' וי' ור' ההודאה הוד הנור יהו
 יהודה הנוריה הודאה כי לשמו נאה להודות על ככה
 ההודיה שהם הויה בכך הויה כמספר איהו יחך וכל
 אחר לבדו א' ל' ה' א' וסוד לב פה וכל פה מילה וש
 ושניהם יריכים למול הלב והפה כפין וכלבך הפה
 להזכיר בו את הנזכר בהזכרה השם העבד והלב לחשו
 לשם פנה ההזכרה כלום באוונותיהם כעצמם כי הם
 חבלות ההשגה והם סוד הכבוד כל ו' י' וי' וי' וי' וי' וי' וי'
 כבוד ל' אלהים פה סוף העלדים ון כו' י' העליות
 היפטר הוא בחיותו כח החלק העשן שהוא יסוד טבעי
 והוא טבעי יסודי כלום טבע כלל ויוריע האמת כל זה
 כלל יצורה האוונות המהמירות וחלקיהן כי החלק קל
 לשנות לשנות אך לא יחמך על שטני ועל כן הכונה
 הראשונה להזכיר השם כדי לקבל מוחה שפע חכמה ור
 ודעה והשפה להרכות מה שקבל והקן הספקות הנחש
 הנחשבות כעצמם רבים ולחמך השפע ער שוכן ייחור
 שלם איל המקבל ממה שהיה נועלה מוכר לרבר נישור
 ורוח הקדש והשליש לקבל י' דבר בהדרה

העבוד וה' וברוכים לחן לב עד שזכר וידע ויכח
והחמיה ללמד איהם ומחמיה לשנה העכש
מלקיב בשנה הידוך באר וינה קש
זה הדרך ידוע שהוא בלוי בשם יסע שפיר חכמה וכנה
והנה נהרן מלך האדמה והוא פנעמו מלך האלה
ועלן נאח' רשע מלך האלה' וזה הסוד הוא שור
כל מה שבא אחריו ונחמט על המוכח בך איהוה
הוא נרע מסור כי יד על סיה כי יעד הסכל כי ידע ה
הכסיל מלמה ליהוה כע' ה' לך מדר ר' והמיוכח ש
סוד העבור' ואמנם לא תכח והס' זה' ורע כי זה הש
הקדוש אין בכל איהוה איה' אכלש בו כ' איהוה כל
מספר י' ספורו איה' ואמנם כל איהוה הס' בפלס
בו ומה רבים בו אכל' איהוה לבר לא נפל בו וזה יע
והוא למד גדל כי זה הסל מספר האחרים ונעשה ה'
מדר אחר כי יש למספר' הכליות וזה מדר אחר יע' ומדר
אחר ק' ואמנם סוד יע' נחמט הוא סל והוא אכלש
ש' על' נקודות המעדות על ש' המיוכח' בערה זו י'
שהיא יורה' פעמי' כערה' פסוקים שיה' במספר איה'
איהוה' ש' ש' ע' ע' וכסוד ר' ר' וזה הסוד ראש
יור' וי' וספרו ואשוריו' וסל' איה' אשר איה' וזהו
חק ומשפט' כשראל מורה לאמר איה' היה ואיה' הרי
לך זה לערות על' היות המורה על הוה והיה ויהיה כי
רבר איה' משר על' ויה' ורברו ואיה' מעד על ויהיה
וההכל אשר כינה הוא כי הנהיה השלש הראשונה

הנה' וברוכי הנה' מעד
על ויהיה

הסודי הש' והשנה הסודי איה' אכל איה' אשר א'
איה' סוד ש' א' א' א' וכן סוד היה והיה ויהיה הוא
יהוה יהוה יהוה' נכס' ק' ק' חכר ש' ש' נחמט
האלה האלה האלה' ונעשה שלש עדים מעדות
על האלהות שורה ברוה' אלה אלה אלה אלה' והן
היה והיה והיה' והוא יהוה' והוא יהוה' והוא יהוה'
וזהו סוד גדל הנזכר וכל ס' ס' א' א' א' א' א' א' א'
א' א' א' א' א' א' נכס' א' א' א' א' א' א' א' א'
סוד אלה' ורעה' נמאח' שהרענו סודו הדרוכס'
האלה המשלש' מלש קדושה המשלש' וכל השל
הוא אחר והוא ש' המיוכח' שהוא כעצמו ש' המשרש
אשר עך כי יהוה הוא ע' בערה זו' יה' יה' יהוה' כלל
יחד ע' נאמר שהוא כ' אלה היה והיה ויהיה' שהס'
יהוה יהוה יהוה' הס' ע' ע' ע' ואמנם
זה כסוד ענין הוה' ה' הו' ה' נחמט ענין ויהי' ויהי'
ויהי' נחמט ענין ויהי' נ' ויהי' ויהי' ויהי' ויהי' ויהי'
ל' נחמט ר' נחמט ר' נחמט ר' נחמט ר' נחמט ר'
יסוד ק' ק' כ' נחמט נכס' חוכה' הנה אלה הדרוכס'
כלל אשר מדרוכס' לך הס' כח משר' לעצמו כסוד ר' ר'
שמוה השמה העתידים לעולה' נאמר שמוה' המשרש
כחך אחרך מררי חרדים אשר נחמט בהם ע' שהמח
הרבר המכונס' איה' נחמט ל' ילבר' ואל קחז' מ'
מזה הדרך כש' פש' איה' איה' חפץ למצוא העלה הוא
האמת באמת וכזה העלה כ' "א' א' א' א' א' א' א'"

הכן לקדמות
אלהיו ישראל

הכן עתה נחור לבן וטהר וקטר ונחר לך מן
מקום מיוחד שלא ישמע קולך לשום אדם
בעולם והיה יחיד מיוחד מהבורד מכלה אחר ושב בו
במקום אחר כחור או בעלה ואל תעלה סודך לאדם ואם
תכל שתעשהו כיום בזה אפל מעט עשאו ואמנם העו
הטוב והישר שתעשהו בלילה והזהר לפנות מחשבתך
מכל הלע העולם באוהה שעה שארה מכן עתה לרוב
עם כוראך וארה מבקש שיויעך גבורותיו והעשף ב'
בעלמך ושים הפלך בראשך וכידך אם תוכל כרי של
שהיה ירא וחד מפני השכמה אשר היא ענך אז בעת
ההיא נקח בדרך ואם תוכל יהיו כולם בנדים לבטח כי
כל זה מושל לבנה היראה והאהבה מאד מאד ואם
יהיה בלילה הרק ערות הרבה עד שיאירו עיני יפה יפה
ואחר כך תקח בדרך דיו ועט ולוח וזה יהיה לעד שארה
כא לעבור אה עבדה יהיה אלהיך בזמנה ובעת לב
והחל לתקח אותה משונה עם רכות והפסד וגלגלם בו
במהירות עד אשר יחס לבן בגלגלית ישיש כהעשיתם
וכמה שתולד מגלגלם וכשתרגשך שכבר חס לבן מל
מאד מאד בירוקים והביטת מהם שנים חרשים אשר
לא השגתם בקבלה אנושית ולא ידעתם מעצמך מהן
העץ השכל וכבר ארה מוכן לקבל שפע והשפע נאפג
עלך ומעוררך ברכים רבים זה אחר זה הכן מחשבתך

האמתה לעייר אה השם ית ואת מלאכיו העלונים וז'
ועיירם כלב כאילו הם כח אדם עומדים או יושבים
סביבך וארה בועה כמו שלח שהמלך ועבריו רותם ל'
לשלח והוא מוכן לשמוע מפי מי הם ישמע וכד השלחות
אם מהמלך או מאחד מעבריו ואחרי עיידך זה כל הכן
שכלך ולבך להבין ממה שכתב הענינים הרבים אשר
יבואו לך האותיות הנחשבות כלבך או המשעושים ועין
ככלם וכחלקיהם כמו איש שמעידים לך משל אחר או
חידה אחר או חלום אחר או מעשין כספר חכמה בעין
אחר עמוק בהשגתו ופגור העשין אשר השמע לפתרון
המשלה ולקדוב אשר תוכל וכפי מה שהבין ממנו הרין
בעצמך נגד באחרים לבל מה שיומרו לך וזה כל
יהיה לך אחר שהשכל הלוח מירדך והקולמוס מוכן א'
איתבעותך או אחר שיפלו הם בעצמם מהך ויב מחש'
מחשבותך ודע כי כל מה שיהוצק איתך השפע השכל
הטבבך ויחשו אכרין החיטנים והפעמים ויהחיל כל
הפך להשגת שעה חזקה מאד עד שתחשוב בעצמך
שעל כל פנים תמות בעה ההיא כי הפך נסאך מאפך
מירוב שמיחה בהשגתה ובהכרתה מה שזכרה והבחר
מות מחיים כרעך כי זה המות קורה לךה וכסירת
זה החייה הנפש תחיה המותים לעלמי עד אז כרית ש'
שהגנה אל מעלה קבלה השפע ואם תרצה אז לעבר אה
השגה הטבבך ולעברו באומה כחיי הנקח והנפש הסהר פל'
פער עד והרא מהכחו אל האלהים ואל תקרב בלום

יהי

כעבודת הקדש ואמנם שני הכוהנים שנים הוא חזן לשכניה
 שלה וישלול זכר ונקבה שלכן היו מקשה קמה אחד בעל שהי
 צדוק ודאוד וזו והשם כעשה והכל מעל הכפרת מהם
 מהכבוד פועל יכעבור הקדש הקדוש מקשה שהם ממיטת
 על השם שהיו שם המין כי עזרתיה מהם כל טעמה מהם מן
 השמים בפעולה הכל המסכה שלכן כל טעמה מפעולה והם
 וההרוב איהם מפעולה לא היתה כלום כל טעמה לא היתה
 וכן יורה השם בטקדמה התעשה לא היתה כל טעמה ואמנם
 העניינה שהיא מהטעמה והיא משן קדש משלם כשם המיוחד
 לקדוש לצדד למדוד ההקדש בכל הדבר הקדש מואה החכמה
 מן ההזכרה היא לברה חיים כשם והיא הזכרה ונחמיה
 בספר חיים להחיותה כחשק המשכילה המיד כאשר עלה
 כל המחשבה כל השנה ושלכן המזכיר איה השם לחיות
 כי המיד הוא שוכר איה השם מהבהב עם חיות השוכר כל
 של לבד כי שן רנה השם כחכמות ונהנה הנקור אשר
 שמוקמין כזה א שהא שכן מטה ונקודה לגושה מומט
 סהזכריהו כאה מן עשר אמות סהזכריו קן
 כאה ונהב ראשן מהשמה אל הימין כאורך כעורה קן
 יר כאשר הקדו המטקד ואחר כן שוב והשכ ראשן אל פני
 המזרח אשר לפני אשר איה מזכיר השם לבדו כי פעם
 איה תרד שיהיו לבד מזרח כדרך מן שמהלל לשם והש
 והשכחה למטה משם והשלל הכל כאחר מנושתינות
 כאיה הראשון ושר הנקור אשר שמו יקרי כזה
 א שהיו שהי הקדוה יזכרה איה למין ואיה לשמהל

הזכרה

נדר

כעבודת הקדש ואמנם שני הכוהנים שנים הוא חזן לשכניה
 שלה וישלול זכר ונקבה שלכן היו מקשה קמה אחד בעל שהי
 צדוק ודאוד וזו והשם כעשה והכל מעל הכפרת מהם
 מהכבוד פועל יכעבור הקדש הקדוש מקשה שהם ממיטת
 על השם שהיו שם המין כי עזרתיה מהם כל טעמה מהם מן
 השמים בפעולה הכל המסכה שלכן כל טעמה מפעולה והם
 וההרוב איהם מפעולה לא היתה כלום כל טעמה לא היתה
 וכן יורה השם בטקדמה התעשה לא היתה כל טעמה ואמנם
 העניינה שהיא מהטעמה והיא משן קדש משלם כשם המיוחד
 לקדוש לצדד למדוד ההקדש בכל הדבר הקדש מואה החכמה
 מן ההזכרה היא לברה חיים כשם והיא הזכרה ונחמיה
 בספר חיים להחיותה כחשק המשכילה המיד כאשר עלה
 כל המחשבה כל השנה ושלכן המזכיר איה השם לחיות
 כי המיד הוא שוכר איה השם מהבהב עם חיות השוכר כל
 של לבד כי שן רנה השם כחכמות ונהנה הנקור אשר
 שמוקמין כזה א שהא שכן מטה ונקודה לגושה מומט
 סהזכריהו כאה מן עשר אמות סהזכריו קן
 כאה ונהב ראשן מהשמה אל הימין כאורך כעורה קן
 יר כאשר הקדו המטקד ואחר כן שוב והשכ ראשן אל פני
 המזרח אשר לפני אשר איה מזכיר השם לבדו כי פעם
 איה תרד שיהיו לבד מזרח כדרך מן שמהלל לשם והש
 והשכחה למטה משם והשלל הכל כאחר מנושתינות
 כאיה הראשון ושר הנקור אשר שמו יקרי כזה
 א שהיו שהי הקדוה יזכרה איה למין ואיה לשמהל

קמין

משכן סביבו וארבעה רגל חמרה כמורה עלולה סוכה
 המחנה החמישי והוא נקרא ילה רגל חמרה הלום
 שהם הלאים והם כלם רגל חמרה פשוט והסוכה הם
 ארבעה כסור רגל חמרה ואלה הם

יהיה
 לב שב
 יהיה

הנה אלה השמות הקדושים הארבעה אשר לב וקלל פסוק
 מסבב מכת ומחנץ כלום מיציר בהרעה וכרמיון כי הר
 הרמיון שכלב הוא פנימי והע מכת שהוא חץ מכפנים
 וההרגל שכלב הוא חיצוני מיד פולוחיו המורגזו והע
 מחנץ ועלן הוא כמורה קל פלוגי מסבב רגל חמרה לער
 והוא לשם לער נאמן כי שלשה ערים נאמרים יש לאולה
 יתע כעלמין והם הל וקלל ולב והם כרמות שלשה מלבים
 הל בשלם כמלך על סמך קלל בשנה כמלך כמדינה לב
 כנפס כמלך במלחמה והלב כמחנץ מלחמה הוא מלך ער
 כלב ואם יתבוננו הוא עבר נמזר ללב והוא מעט כל
 כעלם כי ישל שכל מעט שפנה סוכה לפי שהם חקבל
 שם והנה האותיות הם חלבי המלבים טלם ומקללם
 הכל ומקללם עם הכל כעפשות עם הגופים ולהם מראה
 קשה ענין ועלם וירדים בסבב מראשי המעגלים וער
 סופם ובתוכם אות עשירות הנגיד כי הם השנה מלאכי
 מרע שהם השנה האותיות שלהם ומרובם כס' ח' ח'
 ח' ח' חכרה עם השמות הארבעה הנקראים רגל חמרה

סוכה

והמראה הרגל ח' וכן רגל ח' ח' ח' הוא יוקר כמל
 כמות היום ומחם הביר סוריים ויהיה הרגל ח' והנה
 הרע שדרך האותיות להיותם נסתרות זו בתוך זו כרמות
 נסתרות נס ובתורה חותם כהן חותם וכן האותיות
 מצלם המיסתר הנקרא נסתרה פשעו אשר מהם הקבל חק

שפוט העולם
 וס' בה טלם

החכמה כר' אשר כה נעלה המסות ואם ק האותיות הם
 שחם כל חכמה נרעה כלם פסוק וכן בעצמן חמיר הנבואה
 כאולה הם גופים עבים מוכרים לעד פה אל טה לפי רוב
 הציור השכלי הנחשב כלל המדבר בה וכן אים כאילו מל
 מלאכים טהורים חיים מעשים אותם ומלאכים אותם
 לעד המקללם כערה אופנים אחרים פורחים ככנפים
 קללים והם רוח כוח ולפעמים האדם רואה אותם
 כאילו הם חותם כהרים וטופים מהם כפריחה נהדר הנה
 אשר האדם רואה אותם שוכנים עליו או נספים ממנו
 ההקדש אצל הנביא הרואה איהו נרין הוא עליו לקראתו
 קדוש מסט אשר יר עליו יהיה כאש ויקדשהו כסוד הקבל
 ציה הכר וקדשתו ובהר קדוש הנה הקדש ואמנם שם
 ה' קדוש גבוה הוא שם המפורש ורע זה והנה הוא ר' ש
 שפוט גבוה והוא הקדוש העושה המלחמה באיבי יהוה
 שפח שמו והנה אחרי שהאותיות מקללות כעורה מ
 מלאכי השדה היוצאים מלאכה השיר והם הלום שהם
 כעורות הלאים הנה ילדן קול רעה ויהיה ומלאכים
 כקולם ששם העשרות וירכים חרשים ומחורשים רעה ה'
 הנביא כעורה סוד נסתר ועלם ומיניס הם לעבד לב

נראים במראה
 הנבואה כאלו

לכתוב משלם וחידוה ולבעול פגולות זרונה נראה לבעול
 אדם הבחמיים שהם הכר האמה בענין כאשר הלך עבדו
 ישעיהו ערוה ויחם וכיחם כנער שיאמרו חסרי מח ריקי
 הרשת אהל הנביא משועב איש הרוח ואפילו אם האמר כי
 בענין ערוה ויחם היה משל שראהו הנביא לא בענין שקרה
 לו באמת הנה בעל כרחך אחר שכתבו הנביא בספרו מפי
 מפורש ולא הגדר לנו שהוא משל יחשבו הפתאים כלם שהם
 חכמים בעצמם שהענין כן היה כשטעו וייגעו ער
 החכם האומר שהיה משל וקראוהו מין ואפיקורוס ער
 שאינו מאמין השקדים אשר הם מאמינים אשר לא היה
 כונה השם בדבריו ולא כונה הנביא בכל מה שכתב מזה
 מהענינים ההם במשל לרבר מל מה שחטבוה וכל זה
 גרס היות החכמה חותם בדרך חותם נסתרת ונעמוקה
 מאד ועל כן הסתכל לא יכיר כונה החכם מכל מה שעשה
 ולא יכיר דבר מכוונ ספרי ושהחקה אלה משל
 מרבריה וידוע כי שתי רעות מהחלפות או הפסיות או
 סותרות זו את זו כן שונאות זו את זו על כל פנים פעמים
 בטוב פעמים בכחירה ורעון ועל כן אלהיהם מהן בעת
 שהשמע בעל זו הרעה האחר מנגד או מקלס בעל זו
 הרעה האחרת כי זה הכרחי לשתין והרין עם אלה ועם
 אלה כי אלה יעמדו לבד ואלה יעמדו על הקללה
 ואמנם כהיה מציאות שהי רעות שוות בכל דבר וכונתם
 אמות זו את זו ולבטל זו לזו לא תמצא כינהם הכרח
 אבל זו היא זו וזו היא זו כשעמה וכאילו הם דבר אחר

ויקראוהו

מיוחד " על כן אם רשעך רשע ורשעו
 רשעך הוקן עתמך לפרוודו כרי שהכנס לטריקלן וסור
 טריקלן הקדש והוא רוח הקדש וסור פרודו הכקר
 זה הראשון הנה הוא ידוע בחילוף ב' על אותיות במק
 גם הוא מלשון בקרה חכמה וממנו הבין השם " ואמנם
 טריקלן היא מלה יונה ונענה טובה משולשת ועל כן
 סור קדש משולשת שהיא יריעה בקרב אלה משולשת וה'
 והיא קדשה שלשמות אבל פרודו הוא כלשון יין פרודו
 וכן הוא גם כן בגמט שה' מלך נבחר והוא מלך נבחר
 נבחרה וסורו מלך נבחר וחבר חבר טבעו ונפתרו החכמה
 והירח ושמו היכל ההצבה למדבר והוא למדבר ולא
 לבקבות ובשר ודם בגמט טקבות ומלאכי הכונה והשם
 נקרא מיוחד והוא כל מיני ועל כן אין מלשון אמות אלא
 לזי שלם לב קר מר משל וכן מטה וכוונתו כלל בהזכרת
 לשם שמים בלבד
 ובהם בני שמים בקול אישך ניהי אלהים עמך הקהר
 מן האש הגדולה המסבבת השמים הנבראים מן זרע
 לכן אשר נקרא שמו שטן על כן קרב שרל והוא מלך
 שיה וראוי לו לשלם להגמול הרע שהוא גוף רע והוא
 חי מדבר ומדמה גידע העלם להכריח הטוב בהצבה
 נמדע " אבל אם הבין לשם האמת כזה אל ה'
 הירא מכני אדם ואמור יהיה לו לא מירא מה יעשה לו
 אדם והנהל בעוזר ואט מירא שטני והזכר שם
 השם עם האכזרים שכן ויזר העולם כלל פשעה יצורים

שהם ראש וכתב ויהיה בארץ וכתורה ראש וכתב ויהיה הם גם
 בשלם וכל המק ויהיה מן המספר הפרטיים שש קצתם ולא
 יהיה שימור שם המק בשלם כל שש פאות והם מעלה ויחל
 ויטה פנים ואחור וימין ושמאל והם שלשה ריחוקים טול
 טולס חוהם והם אחר ורחב ועמק וקראים קו וטח וקוף
 המק הוא הרבר אשר פה העמק והרחב הוא הרבר אשר פה
 כשטח המק והאחר הוא הרבר העקל קו וכל מק המק גם
 ק יל ראש וכתב ויהיה כלם ראש סוף הקו הראש הוה
 היר הראשון שהשער פה והסוף הוא הכלות של הראש והוא
 כדמות זרב ע כי ככתב גם ק הוא כדמות זרב לראש הוא
 וכל היחל אשר למטה והקו הוא אמצע המק והוא כדמות
 גיה שש מקום הלב והעיר אשר
 העיר בשעת ההפכה לשעה כעיר ההוא טבע המק אחר
 מהמפיד לשער לבד או לבט אחרים חסוב כלבן שם
 הרבר ההוא ואם הוא משהו אחרות כגון ים ויהיה הפוך
 להפכו ושם הפכו יכסה חברים שם יכסה ויהיה ראש וסוף
 ים ואחרים הקו מיכס והנה ים מיכס ים וכסה כי הוא
 מיכס ים וכסה באמה והנה כדמות קה כל מה שהפכו
 וכסה האמר תחילה הקו הראש והעיר והן
 הקו הראש כלו אמה מעין ונומה אמצע מרחק וקו
 וקו ונה האמצעות במחשבת ונומה ונומה עלה אמה
 הקו שומר מימיו וקו מה מרחק ועיר השוכה וכל
 והשוכה אים תרצה לשימור שהם שמימה אמה ויהיה
 מן המקומות כל כסעם והכל ששימור ויחיד ששן ימורה

שכן היו משמיות ההשגות כדס הארץ והיה דם כדמה ווא
 ואמנם סוד שימור אחר ששן ולת יור והוא חותם שר
 כהיה חותם המחשבה בשש כהים ושם ראית דמות השטן
 ואולי גם אמה הראה ואל תרד ואם תרה כי אחר איה
 לעתך אים יהיה אשר המות השדים כדמות משיח
 ממותה הרם הרעוב ממותה מרה רעה ויהא מה מיר היר
 היקרה כס לשימור שכן
 שמימה אחר
 כשש כהים
 ששש אשר ששש
 וכסה
 ששן מייחור

ועיר השוכה והמכיר הן הסוף והעיר הקו כגון
 תקורה אחר עלה נאות ונומה אחרת וכסה כס
 העשין הנמצא כתיב ראש הקו סוף אל הארץ כס
 אבל הקודם כמי ששגאל סמה לאמר מה אמה שומר כן
 תקורה כלמה אשר היא במקום פלג ועמוד מיון לשמוע
 מה יענה כדקורה אמה ואם השמיע הקורה אמה מסת על
 המכירה אמה כי הוא המכירה בעבורך אבל ההבשר שבו
 ירד לך כי באמת ירד לנשמה אלה לנבך
 ושוב להפכו עיר ראש הסוף והעיר כלו אמה משגל
 בטמך ואל תשום כן הן כס מקום אחר וכן ה
 הקורה האמה ההיא המושג על האמר המס ואם ש
 שהעמוד מועט כדמות לראשן יהיה הכל כשימור אחרת

ולעולם תהיה ההשלמה העשומיה בהזכרה האוהה ולא כדבר
 אחר לבר כעב שגורו והוא יזכיר על המקום אשר זכרתי
 אהה ועל ק בא כסותב כל מקום אשר אזכיר אה שמי 4
 ולא אה אשר הזכיר אה אזכיר הזכיר אה הזכיר
 וחסוב כעגורו כאלו אהה בעצמך עגור לעצמך ויזיר
 ענין הדבר שאהה משגורו פסע ואחר ופראוהו אז כאלו הוא
 כד הפוך ואחר שהשלים השם כל והרעה להפכו יזיר עליו
 יערה יהו בשם פאגורו הפוך ושיס חורב עליו במקום חורב
 החורית בתורה לבר לא בעט ולא כריו שכבר זכרה אה שם
 שפסב בעט וכריו כעור עגור ושיס חורב טעו במקום חורב
 אחריו ושיס חורב ימיו במקום חורב שחלע וכן כעור זה
 הכפר יערה העולם כפונע לבר וזה יהיה אחר שהשלים השם
 וקורס שהחליל ט ופאסך כוונתך כעור הכפר לבר כלום של
 כוונתך להיפך מהפך הטעם כדו יח אשר הוא כפונתך והוא
 כדאון כך והוא עתה ההויה הדבריי ואיך ערך לעיר ברי
 כדבר הכפר יעיר אחר כי אה החלה יעיר וכנהים מונע יעור
 כסוף יעיר וכנה העולה כעגמה יעיר הפוך כמו שהראיה
 לפסע שסורו יעורו יח שפס יעורו יעורו והוא יש חזון והס
 מחנה שרי הכלי על גלגל השם ככח ההשכנה ומתוך יעור
 הפוך יחזרש הפוך היערה והשכנה העוכה מהחזנה מר
 חרשה

ושוכעור להזכיר סוף הסוף ואל הפיר מחשבתך
 מן השם כעבור שם דבר בעט — לך ואפילו אה רלך
 לעצך כלב או חתול או עכבר או דבר שלא היה עומך ככרית

שאוהו הרלך חלל פעולה השטן השט בארץ הם שהוא שר
 כמוהו ומולד ומחיה דמות דבר שאין לו מיטאות באותו מקום
 כעב ההויה והוא מחונה על כך שהוא שולט על כל אה מורכב
 מחמר שטל ומיערה שפלה והוא בא לעבורך כרי להטיבך בא
 כאחריהך אה המתא שלם ועמון לשם שאעפ שהוא שטן הוא
 מלאך החיים כאשר הוא מלאך המות שאל לא נמצאה אה
 היה נמצא הוא כי הוא מימי ואהה אישי והוא קרמון ואה
 ואהה חרש והוא הוזה כדתי קיים ואהה כסור ואעפ הוא —
 מלאך שלח השם ומדבר כעורו ומפאד בשמו ואהה בא לקחת
 חמש לה חידו וההויה היא אהו ואהה מבקש להסיר עטרה
 מחלככו והפארתו מעל ראשו ולבשמה כדאשך ולבדו מן הע
 העולם ואיך לא יחרש החכולה לעצך להכחילך עו שפסם
 מפסו והבטל מעשכמו אבל אל תרד מפסו כי יח אלהיך

חרש

ועור שוב והזכיר ראש העור ון הנה זה שפסיד
 האכזים כד הכיר מוח — שאמרה כי הכ
 כאלו ה תקורות כדאשך פסע שהוא ראש הראש ואמיע שהוא
 תוך הראש ואמור שהוא סוף הראש וכן חשבו כאלו ה תקורות
 כעורך שהוא מקום לבר פסע שהוא ראש הכור ואמיע שהוא
 תוך הכור והוא תקורה אהה כלב באמתערת ואמור שהוא
 סוף הכור וכן עוד חשבו כאלו ה תקורות כעטע פסע שהוא
 תקורה כמורך ראש הסוף ואמיע שהוא תקורה גלגל מ
 מעין תוך הסוף ואמור שהוא תקורה חללה הערה שהוא
 מקום הכללה אשר חוט השדרה שלם שם סוף הסוף

הנה אם כן כל מה שהוא טעם נקרא משרף ראש עם הראש וע
 ועם התוך ועם הסוף וכל מה שהוא אמצע נקרא משותף
 תוך עם הראש ועם התוך ועם הסוף וזה כלל מציאות ואמר
 צריך צריך פירוש אחר

ועוד שוב נזכר תוך התוך אהה יורע כי הזכרת ל
 דרכי מיקוד התקריות אצלך הן מציירות כמו שכתבתי
 ואמנם היות התחלות הכתובות השניות המיותרות סוף תוך ראש
 מחוברות עם אות אחרת לפניהן כגון כל ההאזין הנזכרים תחלה
 עם הראש ועם התוך ועם הסוף אהה צריך גם כן לרעה סוף
 סורה אבל טעם הראשון הכ קדמו לאזכרים ואולם בארבעה
 השמות האחרים האזכרים קדמו לאזכרים ואמנם בשלש
 שכל לשון קדש נמנה אחרים עם הקדש יודח והראשון
 כחומר ה והאחרון כחומר א הרי הוא חב
 חברה עם שם יודח יל ימצא הוא יד ונסל

הוא אה ו יד יח ו אח
 נכלל
 הוא הי היא הו
 ואהיה
 אצל
 ואהיה
 ששמועם יוד יוס משחקת לפעו ככל עת

הראש	התוך	הסוף
ראשי	תוכי	סופי
ראשו	תוכו	סופו
ראשוה	תוכה	סופה
קבא	מציעא	בתרא

הנה לך סתרי חמשה דרכי השם והטעם אהה שהתבטא עם
 אברי כל המין ככלל ועלם ככל שם דין פעמים נזכרים דין
 פעמים ה שלם אה וסורס מסרת השעה כי כן אה שעה
 ששעה הא שעה שפח א כ כ י וכן סור ה שעה
 הרי סור שהיכן א כ כ א כ כ י וששעה כלל לזה
 כרא מה האזכר ואמנם דין פעמים י עלם טעם האים
 והוא סור כלליו כלל כלל וכלל ואמנם דין פעמים
 ו שלם אצריך אבל דין פעמים ה הוא דין פעמים וכלל
 צור ישראל

ועוד שוב נזכר סוף התוך ושהטעם הוצר כחמשת
 עם נקודתה כמו שכתבתי
 אהה צריך לרעה גם כן מספר אזהות השם המשותפות תחלה
 וסוף ויורע כי כל כתיב לו ט פעמים ה הראשונים וסידם
 אדם הנה לך ארז התגס בראש הוצר וטור היות כולל

כל ט פעמים

לך ידוע מלך. והכל קהל. והנה ט' פעמים נ' הם נ"ו. והכל
מחנה אלפים. כח"י העולה הכ"א. הם באופנים אופנים. שיש
עמיהם ארבע בעבור ה' הרי ארבע מאות. וכלם דרכי. שיש
עוד ט' בעבור ה' הרי הכל יחד כוללם כל המקדים. ומוריעם
הן הכללם. ועליהם שלש כלל המקדים. וסימנך והאריך היום
הקל. והיו סוד וכו' ונקבה בראש. ויקרא את שמה ארם "

ועוד שוב והזכיר ראש הראש 1. ושמו הדרך כאשר
שמעיה והכן למה נזכרו האחרים. טס כלשון ארמית. וה
ורבין מזה סוד אין מלאכי השרת מלכים כלשון ארמית. והנה
אם תשאל בענין מלכים השרת הזכיר טס האל והרע"ט הם
כה' וקראל ואינם מכירים כלשון ארמית כי כה' ישראל מאירת
השכל. וסוד פסוק ארמית. אמנם סוד לשון ארמית. רל"ג
שמימות. שסוד חזיר מלכות ישראל למעלה. והסוד אין סה
ישראל מקרים מלכות ישראל. לשון ארמית. כלשון ארמית.
בענין המלך כבי. שכן זה אמת. מזה פס' ואמר. קרא
מלכות מלכות. סוד מלכות. כה' מלכות. ואלה נ' דרכי
הם. המלכות המלכות. לרעה. ולרעה סוד. ולרעה סברה.
ואמנם סוד. הוא סברה. ואמנם סברה. היא כה' הדעה
מן מלכות. וכל מלכות המלכות. וכל המלכות טבע המלכות. ט
הוא טבע הארץ. וכל מלכות יש לה טבעים טבעים "

ועוד שוב והזכיר סוף הראש 1. ויושלמו לך כהם קשעה
מלאכי מדע שיצאו משם. האלה זיוו. בלעזל

ענין מיון ומיון לקבל כל הכח המטה הטבעים בעזרת ט'
שכל סועה הרעועה. וזכה העשה לכל הכה"ס
נאצ חפץ עוד להוריעך סוד הכה"ס
והם מעירים כך בספר יצירה. עם חורמוהם כלם "

חמש חתם רוס ופנה למעלה ומהמו כיהו "
שש חתם חתם ופנה למטה ומהמו כיהו "
שבע חתם מזרח ופנה לפנים ומהמו כיהו "
שמה חתם מערב ופנה לאחורין ומהמו כיהו "
השע חתם רחוק ופנה למימין ומהמו כיהו "
עשר חתם קרוב ופנה לשמאל ומהמו כיהו "

וכל אלה פנה המוח. שם חתם ופנה. חתם הכללם. וזה חו'
חתם המולדים. והיו חתם היום. גם כן מיהו. ואמנם סוד
טלה מלכות. מלכות הפך. וזו מלכות ישראל "

חופים מעלה יהו : חופים מטה יהו ;
חופים פסד הני : חופים אומר הני ;
חופים ימין ניה : חופים שמאל ניה ;

הנה יש יחידים רבים ונמטריות נבלאות למומים הנמטר
האלה מורים חכמות אלהיות אבל סברה. היא הנה בעבור
ההעפס לבד. וזו מלכות הפך "

חורג מעלה ינה ; חורג מטה יהו ;
חורג פטס היו ; חורג אחר הני ;
חורג ימין והי ; חורג שמל ויה ;

אלה הם דרכי שר הנורוה הישרה והנפסה אשר הם כל ארך
העלה נחמה נפח מספר אלה עברים ואלה עברים ושטה
רכים ונשארו שור מן השם הנכבד לש זה הנורוה המהפך
והואים להשלמות מסור הוא יוד מינור הוא נודים מים זה
כלו הוא להודו ורעם " עיר ערה ופעמים ה' לעם
השמות השטה להעלה שם המיומר כל שלם בארבע אונות
והמיתא כי כל השם יושלם ב נאמית " וזו היא עירדת
הישרה "

חורג מעלה יהו ה ;
חורג מטה ינה ה ;
חורג פטס הני ה ;
חורג אחר היו ה ;
חורג ימין ויה ה ;
חורג שמל והי ה ;

סודם הממשן נ כ ה ל . לכתן זה לה שמות כתר חמש
איתנוה השמל וסודם עלה מהלל להנודים לבין והנשאר
בסופם כה יהי הודי גורה הדיו נהיר והמורה ידוע שהוא
מינור כה להנודים הכהשם כל הידורים יורעם מולדס ו
ישיים ממים כללס והשמות סיי הוא סלס כעל כה ככר

החברה כי הכל נחמה כאשר החברה כל ואמרת יערת הז
האדם הלא מהלל כאשר הלל מהלל חב אלס השם ה
המיתא סודם החמה והלצה שם חורג החמה והכנה ובהם
אקנה עלמי נסוד השמות הא משה כמר ואחר לבדו
ופינים נפל כה כו והסוד מיימית אש דה למי מיימית
דב שמאל משמאל דה מיימית " והסוד " מרת ימין ושמל "

מרת ימית שמאלן מרת שמאל ימית
אין לע דמות שמים אין לע דמות שמל
דמות ימית שמל דמות שמאל ימין
ומולדתם יש מאין מולד מאין שמורת
ס' מלמד אמונת יש מלמד אמונת
ולאדם מיני שמורת מימי אדם לשוערת
מורים לשון אמת מלמד אמונת יש
אשמדמו למיעה שמאמינים לע דת
ושמאמינים לרת מולדוה שמים אין
מולדוה אין שמים " שמי מאין לע שם
ואין לע שם מרמורת ואין לע דמות משם
שין חס יוד מלמוד שמי ומיין למחנה

סוף דבר חכל מה שערתי בה הקלל יבאמהלך שרדירעה
השם ורבין לה כטה סה ורעם כי סור שם הקלמי הוא
מקלה שמי כי יש שם קלמי נפס מן שם ממש מהשכנה ור

והמכנה

כ"ז הא שטא כחונם שחא

והוא שם ידוע שהוא שם כלל אף ממנה יורה מזה

נצח וזו היא הערה הפוכה "

[illegible]

הנה הלה הבורה שהם בשמה שלמים מתירים פה סל
 כדורם ריר עין חול אבל עיניהם יב ומספרם ט"ב ואותם
 ואותה הנה מ"ו וכדור ריר משימ"ן ישי והסור מתוך
 ריר כן ישי משימ"ן וכ משימ"ן ריר עב "

והשמות כולם שבע שבע במדה רחמים "
 הנה כבר נשלמו העצמות הראשונות שלהם הנה המינוחך
 ולא נשאר לכתוב חמט כי אם יורה קו "

[illegible]

יבֹהֵן	יִנְבֵה	הַנְּבִי	הַנְּבִי	הַנְּבִי
הַנְּבִי	הַנְּבִי	הַנְּבִי	הַנְּבִי	הַנְּבִי
הַנְּבִי	הַנְּבִי	הַנְּבִי	הַנְּבִי	הַנְּבִי
הַנְּבִי	הַנְּבִי	הַנְּבִי	הַנְּבִי	הַנְּבִי
הַנְּבִי	הַנְּבִי	הַנְּבִי	הַנְּבִי	הַנְּבִי

הינה	הבן	והיה	והיה	והיה	היה
והיה	והיה	היה	היה	היה	היה
היה	היה	היה	היה	היה	היה
והיה	והיה	והיה	והיה	והיה	והיה

ההיץ	והיה	והיה	והיה	והיה
יהיה	היה	היה	היה	היה
ההיץ	יהיה	יהיה	יהיה	יהיה
יהיה	היה	היה	היה	היה

יִיְהוָה	הִיְהוָה	הִיְהוָה	הִיְהוָה	הִיְהוָה
הַהוּא	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
יְהוָה	הוּא	הוּא	הוּא	הוּא
הוּא	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

היהו	היה	הני	הני	הני	הני
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
היה	היה	היה	היה	היה	היה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
היה	היה	היה	היה	היה	היה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה

אלה

[illegible]

פ' פסח חג
מזל כבד ונפש
הילך לאל

פ' ב' א' ח'
מ' י' ד' ו'
ה' ש' ז' ט'
כ' ל' ק'
ר'

[illegible]

1602

[illegible]

חלק שמו
הן של סוף

שוקל מלח

שמואל ב' כ"ד

מחזקת
מחזקת

חש מל
כ"ד
כ"ה

דע כי אלה הגלגולים כלם אתה צריך לעיין בהם ולדקדק מ
 מיד בפרטם וכמלה כי דמה חושק לרעת את השם כממרו
 כי ב' חשק ואפלטו משגבחו כי ירע שמי ואם מיני
 מוקדק חריהם ער שתרעם כלם דו רבם או קצתם ע
 שרבין מה היתה הכונה בהם הנה מהזכר את השם היקר
 הזה שהוא שם העצם המגלה כל חכמה ורעת וסוד התקופות
 וגלגלי הגלגלים ועגולי הנבראים ומוחותהם וכוחותהם ו
 ומכיל כל השרים וכל כשופיהם כי לשונך כשופה גם כח כל
 נפשוך כח כשפן ועל כן אתה מכיל כשפים ממנה ומן ה
 העולם כח הזכרת השם כי למה נקרא שמים כשפים מפני
 שמכחישים פמוליו של מעלה שהם אלפי לפים וסודם
 שלוש מתגועש בשני דרכים ואין דרכו זה השטן גם כן
 (ותבין שניהם)

איה	אהר	איה	איה	איה	איה
יהא	יהא	יהא	יהא	יהא	יהא
יהא	יהא	יהא	יהא	יהא	יהא
יהא	יהא	יהא	יהא	יהא	יהא
יהא	יהא	יהא	יהא	יהא	יהא

איה	איה	איה	איה	איה	איה
יהא	יהא	יהא	יהא	יהא	יהא
יהא	יהא	יהא	יהא	יהא	יהא
יהא	יהא	יהא	יהא	יהא	יהא
יהא	יהא	יהא	יהא	יהא	יהא

אלה

יב עגולים כמו הראשונים הם גם כן ע
עגולים של שם העצם כי שני שמות הקר
הקרושים הלה הם לברם שמות העצם השלמים אמנם
שם יה העמים בכתובים הרבה ובכאיים משע וכתורה
משע מהמשע הנה הוא חלק משם השם השלם העצמי
והוא חצי מזה והוא ברשימו נחסי מזה והוא בספר ואעפ
טחיו ככל הנה חצי השם שהוא מצור סור מלך המשיח
וסור יום השביעי והוא מושל על גנה השטן אשר שמו תמוז
מכנות את התמוז והוא עבודה זרה אחת שהיו עובדות
הנשים בימים קדמונים ומסור תקופת טבת שיביעוהו המקל
המקובלים יוכן ענן חצי השם האחר וכן מסור תקופת תמוז
יוכן חצי השם האחר וזה השלם האחת השלם יורה על
שלמות תקופת ניסן והשם השלם יורה על תקופת תשרי וזה
סור טלה וזה סור מאזנים וזה טבת וזה תמוז השנים
מלאים בחלקיהם והשנים חכאיים בחלקיהם רל שעותם
וחכאיהן כי השמות מצורים סור הטובים וסור שיעור קומה
והיכולות ויפירה וסור שמיטי ויפירות ושנים ועבורין
וחרשים ושמצות ימים גלילות ושעות נעשים וקבעים
וחלקים וזמנים וכן שם העצם הזה לא נטר בתורה כי חס
ב מקומות והם על ענן הגולה לבר והם חזיה אשר זהיה
וגם זהיה שלחט אליהם ולא יוהר אמל לא זכור שום
נביא וגם חיו בכתובים כי השם חרשו למשה וכן אכח
מקובלים מפי השם ומפי משה כי המשיח יחדש לו השם שם
חרש שבו יבאל את ישראל שנה וקוראך שם חרש אשר פ

י. יקבני והוא שם חרש בתורה ושם עצמו

אהיה

יהיה

אהיה

יהר

יה

אהי

אה

אהו

אז

איר

אר

ויהי כרך שם כבוד מלכותו לעולם ועד ומהם ומחלקיהם

עיונים ותחנות מתנהגים והתורה רחוקה חותם על מעשה השם
כלו כמו שכתובתם כל יום ויום מששת ימי בראשית ויהי ערב
ויהי בקר והסוד ויהי יערב ויהי יקר זה יערב וזה יקר זה
יעבר וזה יקר זה יערב וזה יקר זה כעיר וזה בקר זה עברי
זה קברי וכן הבין הכל כבוד ישרם וכסוד קריע

גם הבין הסוד ממזמור ויהימר להם יהי חור ויהי

חור יהי חור ויהי חור ויהי חור ויהי חור ויהי חור ויהי חור
מעשי והכנס חלקם חריב מהו חריב מהו

רוח היו רוח היו חורו זהב חורו זהב

ויו חורב חורב חורב חורב חורב חורב חורב חורב

אחור חור חור חור חור חור חור חור חור חור חור

יד הכחור

אכה רכב

באזכרה

באזכרה

באזכרה

זהו חור זהו חור

זהו חור זהו חור

זהו חור זהו חור

אלה היצירות הם מוריעים נפלאות למי שמבין בהם וידעתו
שהם כמו שגזענות לאשר הם חממים בשעתם וכל חמישים
בשעתם וכן פתחם נבועים כי יש יערב בחור כי חורבני
העברים היום המתלמדים ומלמדים התורה כלה גופנית ואין לה
אצלם נפש רוחנית והלכנו מאשר יראו בספר הזה מרבים
רוחנים כי הם ואם הם עברים הם עזרים ואין להם לב אמר
אבל רובם עשו להם כסף וזהו זהב ועברו על דעת המקום
ועל דעת נביאיו ועל דעת תורת הקדושה והזהב אצלם כלו
רוחני ושמו מחמר כי יעשה לו נפיש ואמנם סוד התורה
כלה בכללה ופריטה בראשיתה ובאחריתה קברט עליה קבלה
להית שגמלת על ההווה ועל כן נחמד יהי חור ויהי חור וכן
החותמות נחמד יהי קריע ויהי מבריל ויהי כן בשט נחמד
ויהי כן ויהי כן בשלישי נחמד יהי מחרת והיו לזהב והיו
למחרת ויהי כן ברכיע ואין בחמישי מפורסמת כי הם
חיותם נחמד בששי ויהי כן ויהי כן ואין בשביעי
חיותם לסוד גדול כי עדין לא נשלם נחמד אשר ברא להם
לעשות ואעפ שהשמים והארץ כבר נשלמו מיצר מחר
חיותם לא נחמד שהיא חיותם ערב ובקר מפני סוד השמטה

ששה

של הארץ ' אבל נחמם יום השביעי בבלוי מעשה ' ושבחה
 וברכה ' וקדשה ' וערכו בו ' פנ' אלהים ' וג' פעמ' יום הש'
 השביעי ' וג' פעמ' מלאכתו ' וסוד מלאכתו ' אמת ' כל'
 אמת מלך'
 כי אמת הוא בעבדו שלן ' אבל הו' מלאך ' וג' מט'

כל מעשיו ה' ו' והסוד
 מעשיו היכל ' והכנס'
 ואמנם מליו יום שעה
 והסוד
 גלגל יום שעה
 שבעה רץ יום
 והשם לימיני
 והימין לשמין
 השלום
 ימינו
 והעיקר הימין והשמל
 הדומים
 יום אמת ' כלו אמת'

מלאכתו
 מלאכתו
 מלאכתו
 לבשו
 מלאכתו

ואמנם חתימה ב' טוב ' סורה כ' יט' ' והפתיים לא יטו
 זה כי טח מראות שניהם מהשכל לבורם ולא דאז כי טוב
 אמנם אלהים ילדו כי טוב ' והעיקר ' יורה
 יורה מאיר כל טוב
 יהיא מאיר כל טוב
 יור הא מאיר טוב כל

אמרו

שהורעתך סודות כל השמות העצמיים
 כראשי הפרקים והורעתך גם כן סודו
 גלגל ר'ין כראשי הפרקים שאי אפשר
 לדעת החכמה ולסודו בדרך חמרת ואפי' פנים בפנים כל שכן ב'
 כמכתב בנוח אפי' בשכלך כשה' אפי' חכם ומכין מדעתך
 שהבין מה שרצוי להביט ותגד מה שאי אפשר לעיין בו ' ועל
 כן הוריעך עוד קצת ראשי פרקים משם כן מ' אמתות ומן ה'
 השם היוצא מן שני פסוקים של אמת ושל שמע ' ואחרית

לדבר בפסוקים תחלה כרו שחסיים בשם כן מ"ב אותיות הקדש.
והומר

כי מלות פסוק זה עם מלות פסוק זה מצורפות כן

א נ ב י י ה ו ה

ש מ ע י ש ר א ל

יכרי שיהיה לך בנש קצת פתח להכין סודם ארמוז לך מהס-
מה שתוכל לדעתו. והשם יכפר עון עמך ישראל ככח שמוזה
אשר תשמע סוד י"ן אותיות
אלו.

הוא כסוד י"ן שזכרתו מן חצי השם ואחר כן ותצטרך לחבר שאר
אותיותיו עור.

א נ ב י ה ש מ א

ל ו ה ע ש י ר י

וערפח שיצר ורדה ותכן

מלא שיבינה הוא

עשרה

וכן תחבר עור הנשאר

א ל ה י כ א ש

י ה ו ה א ל ה

ותמצא סודם מבוחר כן

אש אבלה הוא

יה ל יה

הכלל הוא האיש היא

האש הכללי הוא היא

ועור חכר הנשאר ותכן

ה ו ה ו צ א ת

י נ ו י ה ו

עין ותכן הפליטה הזאת

אין צורתו הויה

וצורתנו היא ירה

ותשוב עור והשכ לחזור החסד
עו שתשלימנו כלו

י ב מ א ר צ מ

ה א ח ר ה י א

ארץ אר יס היא חבמה

ועור לו דרכים והכנס כסדרה

צ ר י מ מ ב י

ל מ י ר ב ע ת

והכנ מפלאות סודם ועליהם כנה גב
אזה עליית מרווחים

מירע בלתי יצרים בס

בם מצייר מכלי רעת

כלי יצר דעתם במים

מלה התעורר לעשר כו ה לך ברמזים הללו ושי
דעך להכין גם כן שם כן מכל דרכים משותפים ומסופ
מלה

צא שטן בקע

תר יג קיץ

טבת גו תשרי

כשפן גולן

חק יעקב גט יר

דע כי השם הנכבד והנורא הזה לך יתעורר לך הדיש
המזכירו אלך בעת שהוא מכירו ומכין סודו ונבחרו חבל
הם הוד ערל וטמא ולכו ערל וטמא והוא חטום ועיטון

רוחות הדורות אין תועלת לו בספר ודפי אם יתגלו חלק
 רבנים חלק קבולות כי העיקר הוא שיהיה חכם ומבין מדעתו
 ויטר כמעט רמז עמוק הרבה הנגלה לו שר שלא יבטור
 אל מולמר מיין חכם כי אם לספר הערה ולספרי הנביא
 והחכמים ואל השפע הלוהי המוטבע לו מהשם ויטר
 כחות המיני דות וירע מהם מה שאפשר לרעתו כח לורתי
 ודגשי ואז ילמדו המלמר חכם רעת כמין שאמרת לו
 למישה כי יתן חכמה מפיו רעת ותכונה

ורע שזה השם מיטרת עט
 בראשית שגם הוא מוריע ומקלה סתרי מעשה בראשית
 ימן מחזור היח בכל מולד שמתגלגל בסימן
 איב ש תצג תבן סוד שם אבגהיז כי מ
 מליב תשיג יובח והוא שם
 הג כב די וכן מן שם שקיימתי תבן סוד בין תצפה
 כי הש אשר תהספה על מחזור כל חרש חסרה מן מחזור
 יש שנה שסורו זין החמה שטן אבל מחזור חרש דים
 תשיג כי בעבורו חוזר שם אבגהיז חרש שסורו בראשית

בי את שר
 בר את גב

אבל סוד בץ הוא סוד התגון שעטנז גץ שסורם בה
 דמותות והנש אדות ברה חקי בסור שם זה והוא שטן

עז גץ הם חק ידש והנשמה ספר מליכמה והסור מספרם
 כל חות כל ספר מוחות כל חות מספה פרס מבת אית
 פרס מלכותא והוא סור פסחא דת כהבא פסחא סתב
 ידא החק מין היך כחקי ככיתחקי הכקח ית הכ ידחק
 גצ ז שג עץ יעץ או שץ עץ עץ עץ עץ עץ עץ עץ עץ
 כלס חוש שובא קין ידחק עץ עץ עץ עץ עץ עץ עץ עץ
 כי שבעתס יקס קין חמי יד ולמר שבעים ושבעה הרי
 עז הרי והסור חיש וילר ויש סכנה לגלות יכירופס מכל
 מכונא אבל ברמז יש אל ירו של המנלה דותם והרמז אל
 איש ור לי והוא כג מט אישים והוא מלחק רע ואיש רם
 והכן כל זה

כי אין בכל מה שהמציא בספר הקדוש הזה דבר שהיה יכרך
 להסתיר בו

בזה ראה

וקרע

כל משכיל

אשר רוח להים נקדכו יורע
 ומכיר כי הרבה הקרוב אל
 הרבה אשר הוא מימינו חם

אין לו הפכים שיהפכו טבעו הוא הרבה המהיב לו יותר מיוולת
 ולפיכך הוא מכונא שהקצר מנהב הקנה ואם מנהב קנה אחר

ועבדך האבותי גורם זו הבחירה העליונה ואתה רוצה או
 אותם נשקפים כהכלי הזמין אין ספק שזה הדבר התחדש
 מאתך וולד ממך להיותם שנומים איסור כמו שהם שנומים
 אבל השם ואין אותה חוב בחיוב התורה השכיית לשכונא וזה
 כאשר השם שונא אותם ואעפ"י שהם כריותיו ועל זה נאמר
 הלא משטמתי יי' אשנא וכתקומתיך אתקוטט תכלית שנואה
 שנואתם למינסים היו לי ונאשר אמרתי כשיצאה דומה
 מהבהבה שהיו הפסם והוא כי כאשר בראיה מנהגי השם אין
 ספק שיש לך שתי סבות ראשונות גדולות שיהיה אחת מפע
 היותם קרובי השם כמור ודעתם כרעתך ושנית מפע כבוד
 השם הנאמרים יתגלה שמו לעד

ובאשר

קרה זה במציאות ממנו בטבע וממנו
 בבחירה קרה טרמה לזה לשם עמ' ה'
 האדם ולאדם עם השם כי האדם מיצר יצרו הוא כתכלית הרחק
 מן השם והוא כי אין בכל הנבראים אשר ברא מי שיכחיש
 מציאותו לפע כי אם האדם מוצר מחשבתו הרעה ועל כן ר'
 ראוי שיהיה אותו סבה אחת גדולה מאד להרחיקו כתכלית ההר
 ההרחקה ממנו ואמנם מוצר שכלו הוא כתכלית הקרבה אל
 השם כי אין בכל המוכפס מחמיר ויורה שמימיים וארציים
 שיהיה לשם בהם חלק בפני שכל נפטר אחר זמן כי אם באדם
 לבד ואם כן שכל האדם הוא פרי השם יתג' ורענו על דרך
 משל והוא באמת כן ועל כן אמר לנו אנוה עם סגלות בעם
 אתם ליי' לאיכם ואנוה עמו ונאמן מדעתו והכתיב קראנו

ל

חלקו ונחלתו באמונו כי חלק יי' עמו ועקב הכל נחלתו
 ואם כן ל תפלה בהצטרך שמו אם יבקש
 שכלל להרבה בשכלו כאשר נקש להרבה בשמו שכן תורמו
 דומות את יי' להיך תראה אותו תעבד וכו' תרבה ונשמו' ת'
 תשבע שבו עב' שמו' וחסדך בשבעת שמו כי שבעת
 בשם והנסתר בשבעת בלחש והוא לחש החשכיות' ד'
 אשר וכתרי שהזכרה היא ההשבעה וסוד כל ההשבעה
 וההזכרה מסורה ביד שר הפס' שהוא צר הנפש'

ובאמת שמוץ אומה בעולם קרובה לשם
 כמונו בשנשטרל לעבור את בוראנו כאשר כונן על ירי
 משה אשר קראו בשמו אל שרי ועל כן הרין עמו גם
 כן ליסרנו יותר מכל אומה וכן אמר על ירי נביא דק אהבם
 ידעתי מכל משפחות הארמה על כן אפקוד עליכם את כל
 עינותכם וכתל ופקדתי בשכר פשעם ונגעם עונם וכן
 פסוקים רבים מעידים על זה הענין שהוא כן והשכל מעיד
 עליו כי עם שקבל תורה מפיו הוא לכו עמו ונחלתו כמו של
 עמי ונחלתו ישראל ובהיות הרבה הזה כן
 אם יצא אחר ממנו מידע השם מתחת כנפי שבעת הלא
 הרין נהג ליסרו כיסורין קשין עד שישכח אל השם יתג' כן
 אם היה לאדם כן או תלמיד נאמן ושלים טוב מוצר האמת
 מפי אביו או מפי רבו לפי דעת אביו או רבו ונגעם שטן כי
 כלם נקטרג ונקלל מחשבתו ושנה דעתו הלא הרין נהג לאב
 יי' לאלו במידת באחר מהם בטנה ורסן ליסרו מאד בייסורין
 קשין ונגעם גדולים עד שישכח אל האמת ויורה לאב או ר'

ה

לרב על האמת ויחילו נפשיו משאול תחמת בעל כרחו ויקחו
 עור לטבח ולד ירדה השחר ואם לאחדים י
 אדם אומר לעשות כן הלא הרינו נטור להיגרר בן זה הרינו בע
 בעצמנו על עצמנו הלא שאם האדם מכיר את השם ומנסה
 את שמו כרי לירכב בו ובעת השפיע שהשם בא להרכיב ע
 עצמו אל עצמו כלום שכלו כנפשו כרי שלא יתגוש במורד
 הצנח והאדם הוא בורח וחוזר לאחריו וחינו חפץ בחיי השם
 הנכחיים נשכ להיות כהמה חי בחיי הכל עות כחלה באשר
 נאמל על זה הענין במשל אדם בוקר ולא ילון נמשל כהמות
 ורמז זה נרע מהפגור והשכל משר שראוי לשיעור אותו
 שוכר סר מהאמת וברח מפני השם המבקש להחיותו ולא חפץ
 בגמולו הגדול הזה אלו באמת כהנני אחר לכר
 אם בונה הנורה החוזר ומחוזר כרי להשלים עור אחרים חזון
 ולהניח את תחת כנפי השמים ולמלט את נשיותם ולא יעזוב
 הרך השם כל ימי חייו אז סבב מחלל לו ואם לפוט אחרת
 עושה כן אין מנהליו לו לא ירבה ידמה מלח לו וינצל השם
 יורע כוננו יש לו אנוח דרך חזון להסיר בו קצת כוננו
 מתוך פעולותיו אשר יעשה אחרי שוב משם ופניו שאם
 ישתר על וילמד וקדמו ויעין ונסיה חכמה וילמד לאשר
 ימציא וינכיח דיו יסתוב דברי חכמה דיו דברי שבחות דיו
 הכחות הנה בזה נרע באמת שכוננו לשם שמים ואדם
 לא יעשה כן נרע בזה ספק לפי הנחשב אצלנו שכוננו דיו
 בלתי שלומה והשם לבן
 סביר האמת

ואתה בן אדם

אם תבקש לדעת את שם יהיה לך חכמה וכתמים לתחש
 בעצמך שיש בשם כי אם ירעה השם והשגת פעולותיו וחשיב
 ברעתו שלא יוכל השם הנקרא באותיות להסילך מכל דבר רע
 ואעפ שיהיו יכול ופעלתו וטבעו בכך אבל מפני היותך מורכב
 מיצר הרע ודבר הך נשר ורס ששם שיהיה מלאכי המורה
 מירך שהחשוק זה וסורס פרטי החמר הכולל כל דבר פטי
 נקרא חמר הפרידה ושמו נהר רעור וסורו חמר חי פרטי
 נקרא בשם יהיה צמות והשוקר בשם ורס חמר מיידי
 רוח חמר נח מים והחכמה רוח מרוח ולסור בשם ורס
 יש ארבעה דרכים כי אם החכמה רעת גב הרעת חכמה
 ויהיו רעג החכמה תחיה בעליה ואולי ישלה ברעת זולת
 זה שכבר התבאר מופעו בעלמית וחרץ שאין בו ספר שה
 שהענין הוא כך מדרש הענין הפילוסופיים ומדרש הוא
 מורטג האמתיים ומדרש נבואה הנבחים ומדרש חכמים
 הממוריים כי יתרון רעת החכמה תחיה בעליה וסור יתרון
 כל הנורה וסתר כל הנורה הגלגל העשירי תחיה בעליה
 בעלי התחיה וכל משכיל החכים עליה לרעה לחיות בטבע
 אבל המבקש החכמה המסורה מדינו על פי השם לפעול ביה
 כל דבר לכבוד השם הוא מקושר את השם ואם פוז מתפשח
 חכמת השם כרי לעשות בו ענינה בנפס מועילים לעשי
 מן לרוב החיים או לבעיה ובעיה או להפכה ושמה דיו להרוג
 שונא והוא מכיון ביה לכבוד עצמו דיו לכבוד בן אדם דיו

למעלהו וזו להועלתם מבלתי היות שם שום סבה חמתית
ולא דרך לכבוד השם והוא עושה זה טרם השיג מהשם
שפע מן רוח מהשם המפורש ואעפ"י שהוא אמר בפיו וזו
חושב בלבו שהיא מזכיר את השם לכבודו ואין הרבה כן
ועולה ברו פועלה מהזכרת השם הנורא הרי זה האיש הנ
הפושע הרשע מחלל את שם השם הנבבר והנורא ומע
ומשתמש בשמו הגדול לשווא ועליו נאמר לא תשוא את
שם יהוה להיך לשווא כי לא יקה יהוה את אשר ישא את
שמו לשווא וזה האיש ארור הוה ליהוה להי הצבאות וזה
אשר יהוה זכרו ומקומו הוא מפי מטטרון שר הפנים רב
המלאכויות והתורה ומזכרם הוא מפי כל מלאך ושורה
ובשמותא יהיה מפי כל נביא וחכם וארור ומקומו ומזכרם
יהיה מפי כל תלמיד שיראה הספר הזה ויבקש להשתמש
בשם השם שלא לכבוד השם וכבר ומזכר יהיה מפי השם
ומפי אם ישתמש בו לכבוד השם לבר ולכונת קבלת שפע ו
חכמה ממנו וירבד מרוח הקדש וזו מעלת נבואה ואחריו
כפי מה שיבוא מפי השם לפי חכמתו ורעתו יעשה לא יטה
ימין ושמאל אם יורה דרך רבני ידבר בו אם דרך כהנים
ספר ואם דרך נבוכות רבנים בדרשות ויבטור שיגלה מה
שיבואו לגלות ויבס מה שיבואו לכסות וזו יתברך מהשם
ויתגשג בעיניו מזה ויתקיים בו סוד הכרזה המעולה

ברוך יהוה וישמך
אד יהוה פני
אלהך

ישא יהוה פני
אלהך וישלך שלום

כבר

גליה לך כל רעתו וכל כונתו וכל רצו קבלות
בכל מה שירצונו מענין ידיעת השם ברכי
נבואות ונבואות הקדש ואם תרצה ללכת בדרך
ברכים אלו אשר הורעתך להתחבר עם אל השם באמת והוא
יוסיה לך חכמה בכל יום ויום בעבור שמי הגדול כי יהוה יתן
חכמה מפיו רעת ותבונה לך ועשה כן והחיה נפשו המשיכה
בשם המפורש ואם נראה לך
שיש ברכים אלה שום ענין שאינו אמר אצלך מן הנה ענין
שברונו כני אדם מלבד ולא בחי להם מאת הדרך פלוגות אשר
זכרנו ולא יושלו לך ברבר בשנים פנים סוד מהם והתרחק מ
מהשתכל בהם בכל מה שתוכל ער שתמיד רבנים אחרים ע
שיחיו את נפשו כי כל כונת השם כבריאתך בעולמו לא היתה
לכטילה אלא אם תבטלה אתה כדי לעבור על דבריו אשר רצה
לתת לך כח להיות דשותר בדרך לבחור בין טוב לרע וכן מיושר
לחיים ואם הבחר במות תמות ואם הבחר בחיים תחיה ואם
באת ליטמא תמיצח פתחים פתוחים ואם באת ליטמא יביעך
מן השמים ובחרת בחיים ותחיה ועל זאת הכונה נתנה לך
התורה כדי לעזרנו בחכמה ולהראותנו כל הדרך אשר נלך בה
לחיות המותם ולהחיות החיים וחיי התורה בכל מקום
שתמצא נזכרים על ענין סתם ועל שיהיה כי אם חיי העולם הבא
כל שכן אם נשתתפו אליהם ענין אחר ימים ושנות חיים

ואחר שהורשע כל מה שהיה ראוי להורשע סגנון בעצטם
אלו והמהותך על מה שראוי להזיקך עליו כרי שלח תבשר
ולא תחטא והרדנתך כס ברבים ישרם נשאר הרב עליך ולכה
ברכי השם ולמהכה חזיתו ולדקה כו ולהשבע נטמן הנכבד
והנורא ישתבח לעד

מי חכם ויבן אלה נבון וירעם כי ישראלים רחבי יהיה
ופשעים יבטלם כם וברקים ילכו כם

רוח חכמה הוא מלמד בעלי מרע להשאיר הור יקר תפארת
זרע קדוש עליון בחכמה יעלה רומה להשתכל ברת נמסרת
ירדן ונטי צדיק ונשגב עם מלי אצון תחלתו מאד נסתרת
חמיר ונורה הס שעהם גואלי הרס ושפיר רס בדיש כוערת
יוס יוס שט ערים ישרון כי עלי הורי הכי נפשי אמת חוקרת
ידע לבני סור והטיר נחולי נפש חכמה נקדחה נשוארת
היא נאמלת באמת משפלי כינה מזכרת שמים נמסרת

שני ולכי שרפך מגחרי וו הא ויור הא שדרי משמרת
ואתנה רעמי להכיס שדלי אונות ומזופנים על אמת נברת
לו יאמיטול ולד למבללי הרת נקוראס לכריל עפררת

מיוס אנה זטכס ספקש מעלי חכמה בררני כר נחיל נעצרת
הס הס מגלים החלס ומגללי יר הנבואה עם לשון אגרת
כס נבראנו ארבע יסודות מללי יור הא והדיו כו כתב אוררת
אנשי אמת שם קרשו ומהללי מרדה נבואת פת קחו פרפרת

הזכירו יה יפעלתו כי הוא חותם עושה רושם
הזכירו יה בנשימתו חזון נסתם מזכירו שם

